DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 50. Sobota, 18 Lutego (2 Marca). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 Lutego (1 Marca).

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 19,670 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Krzysztofowi *Cieszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Sucha, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Grębków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,384 kop. 63, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Franciszkowi *Wierzbowskiemu*, właścicielowi dóbr Jarotki, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Budzisław-Kościelny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,583 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 16 (28) Lutego r. b. Juljanowi *Łępickiemu*, właścicielowi dóbr Bogusze-Rypałki C, położonych w Gub. Łomżyńskiej, Pow. Szczuczyńskim, Gminie Bogusze, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,974 k. 12, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 16 (28) Lutego r. b. Ludwikowi *Teplic*, właścicielowi dóbr Tretki, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Żychlin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 7,746 kop. 8, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Stanisławowi *Lasockiemu*, właścicielowi dóbr Kiernozia, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Kiernozia, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,706 kop. 21, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 16 (28) Lutego r. b. Walentemu *Młodzianowskiemu*, właścicielowi dóbr Brody, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Wójty-Zamoście, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 26,869 kop. 90, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Henrykowi *Cieszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Łukowice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Mińskim, Gminie Łukowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,743 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Janowi *Lubeckiemu*, właścicielowi wsi Babia, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Rzgów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 755 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Wincentemu *Hantkiewiczowi*, właścicielowi wsi Sokołek, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Szymanowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,746 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Henrykowi *Łępickiemu*, właścicielowi dóbr Strzębowo wielkie, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Wychodc, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,156 kop. 26, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 16 (28) Lutego r. b. Emilji *Gościckiej*, właścicielce dóbr Węgrzynowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Święcice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 679 kop. 40, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Janowi *Rafalskiemu*, właścicielowi dóbr Chojeczno-Jagodne A, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Sinołęka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,480 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Krzysztofowi *Cienkowskiemu*, właścicielowi dóbr Ryczyca, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Sinołęka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,137 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. *Cieszkowskim*, właścicielom dóbr Wilczanek, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Sinołęka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 11,800 kop. 37, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. *Cieszkowskim*, właścicielom dóbr Stawiska, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Węgrowskim, Gminie Grębków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 15,037 kop. 26, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Łukaszowi i Krystynie *Berendt*, właścicielom dóbr Kołocin, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Brezińskim, Gminie Mroga-dolna, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,007 kop. 36, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Pawłowi *Chrzanowskiemu*, właścicielowi dóbr Dzierzążnia, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łodzińskim, Gminie Dzierzążnia, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,628 kop. 30, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 16 (28) Lutego r. b. Janowi i Walentynie *Kozieradzkim*, właścicielom dóbr Lipowa-Wólka, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Juljanów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 13,472 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 16 (28) Lutego r. b. Marjannie *Gejdel* i Bronisławie *Pomianowskiej*, właścicielkom dóbr Gardzienice, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Iłżeckim, Gminie Ciepielów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy.

W rozkazie ober-policmajstra do policji wykonawczej wydanym zamieszczono: Z raportu naczelnika wy-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

1 marca (17 lutego).

Przyrzekliśmy czytelnikom sprawozdanie z nowej, trzykrotnie przedstawionej w teatrze Rozmaitości komedji „Ofiary majątku", której tłómaczeniem z francuzkiego oryginału Gaudinetta, p. Goś... przysłużył się scenie.

„Ofiary majątku" napisane są dobrze i opatrzone tendencją społeczną; komedja to czysto salonowa, bez nadzwyczajnych zdarzeń, zajmująca jednak w osnowie. Być może, iż położenie bogatej dziedziczki, skompromitowanej jakoby bez ratunku, z powodu, iż ktoś na balu zabrał jej bukiet, a ktoś drugi znowu, przechadzał się podczas ciepłej nocy letniej nad wodą w ogrodzie, na który wychodziły okna jej sypialni, mocno jest naciągnięte, albowiem takie rzeczy, mogą wprawdzie narazić na lekką obmowę miasteczkowych dowcipnisiów, jakąś ubogą i prostą jak owieczka prowincjonalną panienkę, lecz nie wpływają bynajmniej na reputację dwu-milionowej, szlachetnego rodu dziewicy, zwłaszcza sieroty, która nie potrzebuje naznaczać nocnych schadzek kochankowi, mogąc przyjmować go w dzień jasny dowolnie, a zaślubić jawnie w każdej chwili — lecz w komedjach i powieściach dzisiejszych, wyrabianych po większej części na tandetną sprzedaż lub obstalunek, gdzie dwóch lub więcej nawet spekulantów obdarzonych jakim takim literackim sprytem bierze się do sklejenia utworu, nie mając nawet pojęcia o wysokiem powołaniu piór istotnie natchnionych — podobne wady w konstrukcji osnowy są nieuniknione. Przynajmniej „Ofiary majątku" wynagradzają tę wadę elegancją języka, komicznością sytuacij i żywem zajęciem, jakie obudza heroina, Joanna Lignerole (p. Marja Łapińska) i młody dziedzic zamku de la Fayole Oktawiusz (p. Tatarkiewicz). Zresztą, obok naciągniętej sytuacji, w jakiej autorowie „Ofiar majątku" postawili miljonową sierotę — snują się sceny i obrazki, w których wady dzisiejszego społeczeństwa odszkicowane są dość subtelnie i ze znajomością rzeczy. Cały szereg spekulacyjnych epuzerów, z których dwaj, pp. Morlan i wice hr. de Jolant (Grzywiński i Wł. Szymanowski), występują na scenę, reprezentuje dobrze jeden z wydatniejszych upadków moralnych społeczeństwa. Pogoń za posagiem, bez żadnego względu, choćby kosztem honoru, jest istotnie dzisiaj kwestją na dobie będącą; gangreną, którą szlachetne pióra, jak żelaza ogniste, wypalać powinny z zepsutego organizmu ludzkości. Pomiędzy ten orszak spekulacyjnych konkurentów, autorowie „Ofiar" rzucili dwie postacie dodatnie, Oktawiusza Debrinis, o którym już wspomnieliśmy i poetę p. Chavagnis, który w dziejach komedji gra rolę ożywiającą i rozjaśnia sytuacje schmurzone. Jednakże osią, na której obraca się cały bieg sztuki jest rola ojca i wuja w jednej osobie, p. de Rochemure (p. Ostrowski), który popadłszy w manję znalezienia koniecznie bogatego zięcia dla swej córki Leontyny (p. Ostrowskiej), tworzy pasmo scen i sytuacij, niekiedy istotnie komicznych. — Ostatecznie wszystkie *Ofiary majątku*, trjumfują jednak w szczęśliwem rozwiązaniu intrygi, albowiem miljonowa sierota odzyskuje straconą reputację i dostaje męża w dodatku, a papa Rochemure, wydaje córkę za p. Chavagnis, poetę w prawdzie, lecz poetę posiadającego najprozaiczniejszych 40,000 franków rocznego dochodu! Tak więc wszyscy są zadowoleni, oprócz odrzuconych pretendentów do ręki Joanny i... oprócz pewnej części publiczności, która zepsuwszy sobie smak na ostro przyprawnych dowcipach i rozprzężonych sytuacjach wielu nowych fars i komedij — nie znajduje upodobania w sztukach salonowych, na które bezpiecznie prowadzić można siostry i córki rodzin — chociaż treść ich ani rozwlekłą ani nudną nie jest.

Tyle co do samej sztuki — przetłumaczonej starannie i bardzo zdolnie nawet — przejdźmy następnie do gry artystów.

Najważniejszą rolę w „Ofiarach majątku", rolę ojca Rochemure, przedstawił p. Ostrowski. Artysta ten posiada nie mało talentu w właściwym sobie rodzaju. Kapka w „Odludkach" Fredry — Pan Prezes w „Żydach" Korzeniowskiego, Marszałek w „Chatce w lesie" Syrokomli, „Ojciec Debiutantki" i wiele in-

działu kontroli służących okazuje się, że dochód z opłat za książeczki służbowe i karty wyrobne w miesiącu styczniu r. b., w porównaniu z tymże miesiącem roku zeszłego, zmniejszył się, z czego wnosić należy: 1) Że wiele sług pozostaje w służbie bez uiszczenia przynależnej opłaty za zmianę służby, lub też porzuciwszy służbę, mieszka oddzielnie bez zajęcia; 2) Że nie wszyscy wyrobnicy posiadają karty wyrobne na pierwsze półrocze 1867 r. Aby zatem usunąć pod tym względem niedobór, polecam komisarzom policji wykonawczej sprawdzić natychmiast za pośrednictwem rewirowych naczalników: *a*) czy wszyscy służący uiścili przynależną od nich opłatę za zmianę służby, w przeciwnym razie znaglić ich zaraz do uskutecznienia tego; o utrzymujących zaś takich służących zawiadomić naczelnika wydziału kontroli sług, dla wymierzenia kary pieniężnej; *b*) czy wszyscy wyrobnicy posiadają właściwe karty wyrobne, wydawane przez wydział kontroli sług na bieżące półrocze; tych zaś którzy takowych nie mają znaglić do uiszczenia opłaty, i *c*) nakoniec, czy wszyscy służący mieszkający oddzielnie bez służby, posiadają na to stosowne pozwolenia z wydziału kontroli sług, w przeciwnym razie odsyłać ich do wydziału policyjno-sądowego, w celu postąpienia z niemi odpowiednio do istniejących przepisów; właścicieli zaś domów którzy dozwalają podobnym służącym mieszkać bez pozwolenia, przedstawiać do kary pieniężnej.

Magistrat miasta Warszawy. Zawiadamia osoby interesowane, iż Kasa Ekonomiczna miasta Warszawy upoważnioną została do poboru składek od ubezpieczenia ciągłego ruchomości, od tych ubezpieczonych którzy poprzednio opłacali składkę rzeczoną w Kasie Głównej przy b. Dyrekcji Ubezpieczeń, a którzy takowej w racie grudniowej roku 1866 we właściwym terminie nie uiścili. Przytem magistrat znajduje potrzebę ostrzedz ubezpieczonych, iż na zasadzie art. 95 Ustawy o zabezpieczeniu ruchomości od pożarów pod dniem 15 (27) lutego 1844 roku przez Radę Administracyjną zatwierdzonej, opóźniający się z opłatą składki ciągłej ulegają za pierwszy miesiąc karze pół od sta od zaległości, za drugi po jednym od sta, i za trzeci miesiąc po jednym od sta od zaległości, po upływie zaś bezskutecznie miesięcy trzech, składki ściągnięte być mają w drodze egzekucji administracyjnej, a jeżeli po upływie sześciu miesięcy nie są uzyskane, ubezpieczenie ustaje, i z tego powodu uprzedza interesantów, iż po dniu 1 (13) marca r. b. do zalegających egzekucja administracyjna zarządzoną będzie.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 12-go (24) Lutego roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 44, na które, tudzież na dawniejsze w 269 wnioskach złożono rub. sr. 5,557 kop. 95. Na żądanie zaś 208 Uczestników (prócz procentu rs. 34 kop. 11 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 13,343 kop. 78½ i umorzyła książeczek 80. Przeto uczestników 17,721, posiada kapitał rub. sr. 669,641 kop. 80.

Pierścienie brylantowe. Wydawcy medalu narodowego na pamiątkę reform za terazniejszego panowania, pp. *Krasowski* i *Uspienski*, za ofiarowanie pomienionego medalu Ich Cesarskim Mościom Cesarzowi i Cesarzowej, oraz Jego Wysokości Cesarzewiczowi Następcy tronu, najłaskawiej udarowani zostali pierścieniami brylantowemi. (*Siew. Pocz.*)

Podziękowanie. Wydawcy dzieła „Święci Cyryli i Metodjusz oświeciciele słowian" p. *Szyrajewowi*, za ofiarowane egzemplarze tego dzieła Najjaśniejszemu Panu, Najjaśniejszej Pani, Cesarzewiczowi Następcy i Wielkiej Księżnie Cesarzewiczowej, oświadczonem zostało podziękowanie w imieniu Ich Cesarskich Mości i Wysokości. (*Siew. Pocz.*)

Akt zejścia. Siew. Pocz. podaje następujące ogłoszenie: Wydział ministerstwa spraw zagranicznych nadesłał wydziałowi policji wykonawczej akt zejścia księżnej Elżbiety z Złotnickich *Golicynowej*, nadesłany wraz z przekładem ruskim z jeneralnego konsulatu ruskiego w Paryżu. Gdy ostatnie miejsce stałego zamieszkania księżnej Golicynowej nie jest wiadome, przeto wydział policji wykonawczej ogłasza o jej zgonie, aby krewni, jeżeli się okażą, zawiadomili wydział policji o miejscu swego zamieszkania, celem doręczenia im tego aktu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 17 Lutego (1 Marca).

Onegdajszy nasz telegram z Korfu o potyczkach na w. Kandji, potwierdzają szczegółowsze wiadomości podane przez *Ajencję Havas*, wykazujące, że walka na tej wyspie trwa ciągle z jednakową zawziętością, że turcy nie są w stanie pokonać powstańców, i że doniesienia ze źródeł tureckich o ukończeniu powstania i uspokojeniu Krety, były zupełnie bezzasadne. Dzisiejszy nasz telegram podaje wprawdzie wiadomości mniej przychylne dla powstańców, ale należy pamiętać, iż pochodzą one z tureckiego źródła. W Epirze walka powstańcza, jakkolwiek w mniejszym rozmiarze, trwa także i według doniesień z Trjestu, w potyczce pod Prontes, wojska tureckie zmuszone były cofnąć się. Nakoniec spór serbsko-turecki nie jest tak bliski ukończenia, jak donoszono. Porta wprawdzie oświadczyła gotowość cofnięcia swych załóg z twierdz serbskich nie wyłączając Belgradu, ale to ustępstwo zamierzała uczynić pod warunkami, które jakkolwiek jeszcze dokładnie niewiadome, niezawodnie opóźniłyby porozumienie. Według zaś *Debatte*, Porta dopiero oświadczyła gotowość prowadzenia układów z księciem serbskim, jeżeli ten zobowiąże się uważać tę sprawę, jako czysto wewnętrzną. Wszystko to razem przyczynia się do utworzenia stanu nader niepewnego.

Z powodu tego rząd austrjacki przedsiębierze środki ostrożności i w południowo-węgierskich twierdzach skoncentrował 60,000 wojska, czego także wymagała i wzrastająca opozycja w południowych Węgrzech i Kroacji, przeciwna faworyzowaniu żywiołu węgierskiego. Jednocześnie zebrany został w Pradze i okolicach korpus wojska, z powodu opozycyjnego postępowania sejmu czeskiego. Dzisiejsza *Wiener Abendpost* podaje patent cesarski z 26-go lutego, w którym cesarz rozkazuje rozwiązać sejm czeski i bezzwłocznie rozpisać nowe wybory.

Stanowczo zaprzecza twierdzeniom o rozkładzie przychylnej rządowi większości w ciele prawodawczem francuzkiem, rezultat interpelacji p. Lanjuinais, w przedmiocie zniesienia adresu, co do której to interpelacji izba 241 głosami przeciwko 25, uchwaliła przejście do porządku dziennego. Całe stronnictwo trzecie głosowało razem z większością, a rząd z tego głosowania, równie jak i z poprzedniego w przedmiocie okólnika dyrektora poczt p. Vandal, mógł nabrać przekonania, że jak i dawniej może liczyć na nieugiętą przychylność większości reprezentantów.

Gabinet angielski spotkawszy zbyt silny opór przeciwko swym pojedynczym poprawkom do prawa wyborczego, cofnął takowe, zapowiadając złożenie całkowitego bilu w tym przedmiocie na dzień 7-go marca.

W Meksyku szczęście przechyliło się cokolwiek na stronę oręża cesarskiego, gdyż potwierdza się wiadomość, że Juarez zmuszony był uciec z Zacatecas; zaś co do jego ujęcia przez cesarskich, dotąd panuje niepewność. Jenerał Miramon, stoczywszy kilka potyczek z dowódcą juarystowskim Escobedo, ze zmiennem szczęściem, odparł go aż do Zacatecas, co wskazuje, iż mylną była wiadomość o zajęciu przez dysydentów Queretaro i Morelia. Pomimo tego, położenie cesarza Maksymiljana nie jest godne zazdrości.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Trjest *28 lutego.* **Z Konstantynopola piszą pod 23-cim b. m.: Ismail-pasza, były gubernator Kandji, został mianowany ministrem policji. Z Patras pod 24-ym donoszą o wzrastającem rozdwojeniu pomiędzy przewódcami powstania. Reorganizacja armji greckiej gorliwie jest przeprowadzana. Wielkie obstalunki broni zrobiono u fa-**

---

nych charakterów przedstawianych przezeń z powodzeniem zupełnem, dowodzą tego wymownie. Nie powiemy, ażeby p. Ostrowski źle odegrał powierzoną mu w „Ofiarach" rolę—gdyż na trzeciem zwłaszcza przedstawieniu tej sztuki, widzieliśmy ogromną staranność, pracowite wystudjowanie i nie mały postęp tak w samej akcji jak w ogólnem pojęciu charakteru—lecz rola ta nie leży w granicach repertuaru pana Ostrowskiego—należała ona z ciała i z ducha Żółkowskiemu, który byłby z niej zrobił to co zrobił z rolą Marechal'a w „Giboyerze". Każda z mnóstwa komicznych lub charakterystycznych sytuacij roli Rochemur'a, wołała głośno o gest ręki lub grę rysów Żółkowskiego. Byłby on ożywił całą sztukę, wlałby w nią ruch, ciepło i wesołość—słowem byłby jej zapewnił trwałe w repertuarze powodzenie. P. Ostrowski—jak mógł radził sobie, lecz nie spełnił przeznaczonego mu zadania. Artysta ten, powinien unikać fraka i surduta na scenie—konwencjonalne postacie nie są dla niego właściwe, gdy przeciwnie charaktery komiczne lub jaskrawe typy śmieszności towarzyskich, znajdują w nim zdolnego przedstawiciela.—P. Świeszewski, ze zwykłą temu artyście swobodą i humorem, odegrał rolę p. Chavagnis, rolę łatwą istotnie i zgodną zupełnie z rodzajem zdolności aktora; szczególniej też w akcie trzecim, scenę z ojcem i córką Rochemure, pan Świeszewski odegrał starannie i ożywił bardzo. P. Ostrowska, w trzecim akcie wyglądała bardzo ładnie w kosztownej zielonej sukni; rola jej wdzięczna choć nie wielka, odegraną była sumiennie, szkoda tylko, że ta artystka nie może dotąd wyzwolić się od zbyt pieszczotliwego wymawiania niektórych sylab, przez co jej dykcja traci niekiedy na naturalności i jasności nawet. Udział pp. Grzywińskiego i Szymanowskiego, zbyt małym jest w „Ofiarach", aby o ich grze coś powiedzieć można—w każdym razie, obadwaj wywiązali się dobrze z powierzonego im zadania. Najtrudniejsze i najwięcej budzące zajęcia role, mają w tej sztuce, p. Marja Łapińska i Tatarkiewicz;—w obydwóch tych rolach mieszczą się sytuacje dramatyczne i na nich leży głównie cała poetyczna, a właściwiej może uczuciowa strona w „Ofiarach". Otóż, jakkolwiek możnaby obojgu młodym artystom zarzucić jeszcze niedostatek zupełnej swobody scenicznej, a samemu już p. Tatarkiewiczowi nadmiar sentymentalizmu w dykcji, przecież główne rysy powierzonych im charakterów, odtworzone były z prawdziwym talentem. P. Łapińska, występując coraz częściej w rolach pierwszorzędnych, robi wielkie i ciągłe postępy; sztywność w akcji i chłód, albo zbyteczna przesada w mowie, będące z początku artystycznego zawodu panny Ł., wydatnemi jej gry wadami, ustąpiły już zupełnie prawie;—nabrała ona wdzięku i czucia, a w roli Joanny w dwóch pierwszych aktach, aż do sceny, w której dowiaduje się o rzuconej na nią potwarzy, młoda artystka umiała nadać swej grze i mowie tyle swobody, humoru i życia, iż postać Joanny zyskała prawdę i charakter. Mniej już przymiotów posiadała druga połowa roli, gdy panna Ł., z swobodnej i wesołej dziewicy na nieszczęśliwą heroinę przechodzi—chociaż i tu wszystkie ustępy rzewne, oddane były z prawdziwem przejęciem. Słowem, uważamy rolę Joanny w „Ofiarach", za jednę z najudatniejszych kreacij p. Łapińskiej. Takież same zdanie objawili widzowie, nagradzając młodą artystkę oklaskiem i przywołaniem.

Po powrocie na scenę p. Rakiewiczowej, wznowiono „Ćwiartkę papieru" w której rolę główną, po Królikowskim, przedstawił p. Świeszewski. Panią Rakiewicz, publiczność przyjęła z sympatją należną niepospolitemu talentowowi tej artystki, która zresztą ma w „Ćwiartce papieru", szerokie pole do rozwinięcia gry i zdolności;—trudniejszem było zadanie p. Świeszewskiego! Występować w roli grywanej przez Królikowskiego, to ryzyka nie mała—to zuchwalstwo prawie.. gdyż znakomity ten artysta każdą rolę swoją obmyśla głęboko i wyczerpuje do gruntu wszelkie możliwe jej efekta. A jednak pan Świeszewski nie był zuchwałym przedsiębiorąc tak trudne zadanie, albowiem, wziąwszy inaczej tęż samą rolę, traktując ją z większą lekkością i swobodą, nie powiemy, że lepiej ją odegrał od potężnego poprzednika, lecz przedstawił bez żadnej szkody dla sztuki i nie naraził się na niekorzystne porównanie. Tyle wlał werwy, swobody i prawdy w swoją akcję i ruchy, że dowiódł istotnie nie tylko prawdziwego talentu, lecz zarazem i tego, że rola ustąpiona przez znakomitego artystę, istotnie mu należała. Pan S. o ile nie wkracza do ról serjo dramatycznych, do których brakuje mu

brykantów francuzkich. Wzięci do niewoli ochotnicy na w. Kandji, zostali przez rząd turecki wypuszczeni na wolność.

Bukareszt, *28 lutego.* **Pułkownik Salomon, poprzedni minister wojny Kuzy, wstąpił napowrót do armji.**

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Zagrzeb, 26 lutego.* Kongregacja jeneralna komitatu zagrzebskiego postanowiła upraszać cesarza, za pośrednictwem deputacji, o zawieszenie patentu w przedmiocie uzupełnienia armji, o zwołanie sejmu i o przywrócenie całości trójjednego królestwa. Komitat zagrzebski obstaje za nietykalnością Chorwacji. (*Wolffs T. B.*).

* *Florencja, 26 lutego.* Hr. de Launay uda się w tych dniach do Petersburga dla doręczenia listów odwołujących go ztamtąd, poczem uda się do Berlina w charakterze posła królestwa włoskiego. — Garibaldi przybył do Wenecji i został przyjęty z zapałem. (*Tamże*).

* *Paryż, 26 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego toczyły się rozprawy w przedmiocie interpelacji o zmianach, jakie mają być zaprowadzone w dekrecie z 24-go listopada. Po mowie ministra stanu Rouher'a i kilku wyrazach powiedzianych przez Ollivier'a, oraz po odpowiedzi ze strony Juliusza Favre, izba uchwaliła 241 głosami przeciw 25 przejście do porządku dziennego. Stronnictwo trzecie głosowało, na wezwanie Olivier'a, razem z większością. (*Tamże*).

* *Londyn, 26 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby gmin, Disraeli cofnął postawione przez rząd rezolucje co do reformy wyborczej i przyrzekł złożyć 7-go marca bil reformy. Gladstone wynurzył z tego powodu swe zadowolenie. (*Tamże*).

* *Londyn, 27 lutego,* Z Nowego Jorku donoszą pod datą 26-go b. m. przez telegraf atlantycki: Izba reprezentantów przyjęła rezolucję, z mocy której przywrócone zostaje cło od bawełny. — Wiadomości z Vera-Cruz z 13-go b. m. potwierdzają ucieczkę Juareza, oraz zdobycie Zacatecas przez Miramona, który atoli następnie został pobity przez Escobedę. Donoszą także o bitwie, która stoczoną została 4-go b. m. w pobliżu San Luis de Potosi i w której Miramon miał pobić Escobedę. (*Tamże*).

* *Korfu, 24 lutego.* Dnia 13-o i 14-o b. m. miały miejsce bitwy w zachodniej części wyspy Kandji. Turcy w liczbie 8,000, wymaszerowawszy z Heraklion, zostali odparci pod Gerakari ze stratą 2-ch dział i 15 sztandarów. Posiłki posłane z Kanei nie były w stanie zająć na nowo prowincję Selino. W innej części wyspy, 2,500 powstańców odniosło 11 i 12 b. m. zwycięztwo nad korpusem tureckim. Obie strony walczące trzymają się odtąd na swych pozycjach. Donoszą o nowych okrucieństwach, jakich turcy dopuścili się na ludności chrześcjańskiej. Zgromadzenie narodowe kandjockie trwa przy żądaniu wcielenia wyspy do królestwa greckiego. (*Tamże*).

* *Praga, 27 lutego.* Uroczystość rocznicy ustawy lutowej, obchodzoną tu była w świetny sposób, wśród licznego zgromadzenia ludności, zwłaszcza znakomitszych obywateli. W uroczystości tej wzięli udział wszyscy deputo ani niemieccy i znaczna liczba szlachty. (*Die Presse*).

* *Berlin, 27 lutego. Prov. Corr.* powiada: Ogłoszone będzie wkrótce rozporządzenie królewskie, ustanawiające administrację w przyłączonych obwodach południowo-zachodnich. Obwód rejencyjny kaselski obejmuje w sobie Hesję elektoralną, Hersfeld, Vöhl; obwód rejencyjny wiesbadeński obejmuje w sobie: Nassau, Frankfurt, Hamburg, Biedenkopf, północno-zachodnią część powiatu Giessen, Rodelheim i Niederursel. (*Wolffs T. B.*)

* *Zagrzeb, 26 lutego.* W tej chwili odbył się pochód z pochodniami do pomnika Jellaczica, gdzie odśpiewane zostały hymny narodowe. (*Cor. Bür.*)

* *Matamoras, 7 lutego.* Zapewniają, że marszałek Bazaine ogłosił zawiadomienie, iż francuzi zostający w służbie meksykańskiej, nie będą mogli odwoływać się na przyszłość do opieki rządu francuzkiego. W skutek tego zawiadomienia, wielu francuzów opuszcza służbę w armji cesarza Maksymiljana. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Nowy Jork, 25 lutego.* Surrat oskarżony o udział w zabójstwie prezydenta Linkolna, odesłany zostanie przed sąd cywilny, gdzie będzie sądzonym. (*Tamże.*)

* *Nowy Jork, 15 lutego.* Izba prawodawcza w Kansas przyjęła poprawkę, która wyrzucając z konstytucji wyrazy *biały* i *mężki*, przypuszcza w to miejsce murzynów i kobiety do głosowania. (*Tamże.*)

---

* Ich Cesarskie Wysokoście, Książęta Mikołaj i Eugenjusz Maksymiljanowicze Romanowscy, Książęta Leuchtenbergscy, raczyli przybyć z Petersburga.

---

* Pamiątka wstąpienia na Tron Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Najjaśniejszego Alexandra II, obchodzoną będzie d. 19 lutego (3 marca) r. b. przez solenne nabożeństwo w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana o godzinie $9\frac{1}{2}$ z rana, na którem wszyscy urzędnicy w paradnych mundurach znajdować się mają. Po nabożeństwie, o godzinie $10\frac{1}{2}$, JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg Namiestnik Królestwa, przyjmować będzie w Zamku: Jenerałów, Sztabs i Ober-Oficerów, Duchowieństwo wszystkich wyznań, Komitet Urządzający, Radę Administracyjną, Radę Stanu, Senat, Skład Szkoły Głównej, Urzędników Dworu, Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, Urzędników wszystkich klas, Obywateli Ziemskich i Miejskich, oraz Konsulów Zagranicznych. Następnie JW. Jenerał-Feldmarszałek raczy się udać do katedry prawosławnej św. Trójcy na uroczyste nabożeństwo, podczas którego dane będzie z wałów warszawskiej Aleksandrowskiej cytadeli 101 wystrzałów z dział.

* (**Nabożeństwo żałobne**). Jutro w sobotę, w prawosławnej katedrze, o godzinie $10\frac{1}{2}$ przed mszą świętą, najprzewielebniejszy Joanicjusz, odprawi nabożeństwo żałobne za spoczywającego w Bogu Cesarza Mikołaja Pawłowicza.

---

* (**Kaczka dziennikarska**). Przykład *Breslauer Zeitung* w podrabianiu fałszywych wiadomości zagranicznych, jest zaraźliwy. Tak, niemiecka *Posener Zeitung* w Nr. 47, w korespondencji z Warszawy wykrzykuje, że niby w tych dniach aresztowano tu 5-ciu księży katolickich, za to, że przeczytali w kościołach swym parafjanom jakieś papiezkie breve, rozumie się, z zażaleniami na mniemane prześladowanie kościoła katolickiego w kraju tutejszym. Możemy śmiało zapewnić, że w tem wszystkiem nie ma ani słówka prawdy, że to jest czysta kaczka, puszczona w zamiarze wywołania wrażenia, a przypadająca do smaku pewnego kółka czytelników. Do takiegoż rodzaju kaczek dziennikarskich, można zaliczyć równie, podaną przez dawną wiedeńską *Die Presse* w Nr. 57 wiadomość, jakoby wojska nasze, stojące w królestwie, otrzymały rozkaz, być w gotowości do wyruszenia ku Prutowi, nie później jak w kwietniu. Sama gazeta nie wierzy tej wieści i nazywa ją *Sensations-Nachricht*, a jednakże zaczyna nią wstępny swój artykuł, ma się rozumieć z jawnym zamiarem sprawienia wrażenia.

---

* (**Raut.**) Starożytne salony pałacu Brühlowskiego, dawno nie były oświetlone i nie mieściły w sobie takiego świetnego zebrania, jakie wczoraj tam zgromadziło się na raucie u JJWW. Sołowiewów. Liczni goście przyjmowani z prawdziwie ruską gościnnością i rzadką uprzejmością, rozjechali się późno, unosząc z sobą najmilsze wrażenie. JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Namiestnik i jego Małżonka, raczyli znajdować się na tym wystawnym wieczorze.

* (**Bal kostjumowy.**) Za zezwoleniem JW. Jenerała-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika, we wtorek 21 lutego (5 marca), w sali ruskiego klubu, będzie powtórzenie balu kostjumowego z 7 (19) lutego, na korzyść ubogich zostających pod opieką ruskiego towarzystwa dobroczynności. Damy, które zaszczycą ten bal swą obecnością, zechcą być w kostjumach, dominach bez masek, lub w toaletach balowych. Cena biletu wejścia rsr. 1 kop. 25 od każdej osoby; 25 kop przeznacza się na herbatę, lemonjadę i lody, które będą roznoszone bezpłatnie. Bilety można nabywać w mieszkaniu M. A. Patkula, w domu władzy wojskowej na Nowym Swiecie, — w klubie ruskim, — w księgarni Istomina na Krakowskiem Przedmieściu i w składzie papieru i galanterji Bednawskiego przy ulicy Miodowej. — Z powodu tego balu, zapowiedziany przez klub ruski na dzień 23 lutego (7 marca) wieczór tańcujący, miejsca mieć nie będzie.

* (**Bilse**). Na wczorajszym pożegnalnym koncercie p. Bilsego, publiczność tak napłynęła, że spóźniwszy się cokolwiek nie mogliśmy dotrzeć nawet do przedpokoju. Z boku nam tylko wiadomo, że w przestanku pomiędzy pierwszą a drugą częścią programu, doręczono ulubionemu maestro zielony wieniec, i że przyjął ten upominek jako najpiękniejszą, jak sam oświadczył, i najdroższą dlań pamiątkę z Warszawy. — Tegoż wieczoru na kolacji w hotelu angielskim dla artystów opery włoskiej, wniesiono zdrowie ulubionego maestro, z którym żegnając się, powtórnie wynurzamy powszechne życzenie, żeby znów do nas powrócił w lecie, i jak poprzednio napełniał nasze ogrody i sale koncertowe, dźwiękami doskonałej swej orkiestry.

* (**Kolacja**). Wczoraj w salonach hotelu angielskiego, członkowie warszawskiego towarzystwa dobroczynności, zawdzięczając artystom opery włoskiej udział ich w koncercie na rzecz ubogich pod opieką towarzystwa zostających, zebrali się na wspólną kolację. Pan Bilse, który z swoją orkiestrą również w tym koncercie miał udział, z powodu przygotowań do wyjazdu, na wieczerzy tej znajdować się nie mógł. Na podziękowanie artystom, wyrażone przez jednego z członków tow. dobr., odpowiedziała nader uprzejmie, w imieniu towarzyszów, p. Trebelli-Bettini.

* (**Loterja fantowa**). Otrzymawszy pozwolenie rządu na urządzenie loterji fantowej na korzyść ubogich, podług planu dołączającego się, warszawskie towarzystwo dobroczynności ma honor zawiadomić szanowną publiczność, chętny zawsze udział w ulżeniu niedoli cierpiącej ludzkości biorącą, że biletów do loterji pomienionej po cenie kop. 25 nabyć można w Warszawie i przedmieściu Praga w znaczniejszych kantorach loterji klasycznej, w główniejszych księgarniach i magazynach towarów, tudzież w kancelarji towarzystwa dobroczynności przy ulicy Krakowskie-Przedmieście pod N. 370, zaś na prowincji w kantorach loterji klasycznej i u osób, które rozprzedaż takowych przyjąć raczą. Wystawa zakupionych fantów wkrótce urządzoną będzie, a o dniu ciągnienia loterji warszawskie towarzystwo dobroczynności przez pisma publiczne zawiadomić nieomieszka.

* (**Dochód z loterji fantowej**). Rada opiekuńcza zakładów dobroczynnych powiatu radomskiego, pragnąc przyczynić się do zwiększenia szczupłych funduszów szpitala św. Kazimierza w Radomiu, urządziła w roku zeszłym na korzyść jego loterję fantową przez wypuszczenie 10,000 biletów po kop. 15, a zakupienie na wygrane 600 fantów przedmiotów w takiej liczbie ze sklepu ubogich w Radomiu po cenach inwentarzem

---

głosu i rysów, jest zawsze utalentowanym, a często wybornym nawet artystą. Drugie, także dość ważne zastępstwo spełniło się podczas przedostatniego przedstawienia „Żydów." P. Chęciński odegrał tam rolę komornika Staroświęckiego po Rychterze, i odegrał z powodzeniem zupełnem.

Od niejakiegoś czasu, na scenie „Rozmaitości" przedstawiane bywają opery włoskie i małe fragmenta choreograficzne. — Innowacja ta podoba się bardzo publiczności, a i artystom powodzenie przynosi. Co do opery miejscowej, pracuje ona w obecnej chwili nad wystawieniem „Marty" Flottowa, gdzie rolę po Dobrskim wykona Filleborn, który podczas ostatniego przedstawienia „Łucji" wywołał grzmoty oklasków, szczególniej też po scenie przekleństwa przegradzającej finał drugiego aktu. Słyszeliśmy, że przyjaciele pierwszego tenora naszego, zamierzają urządzić koncert czyli poranek muzyczny na jego korzyść — byłoby to zresztą słusznem wynagrodzeniem młodego artysty, który zawsze chętny i bezinteresowny przyjmuje udział we wszystkich na cele dobroczynne i na dochód kolegów urządzanych koncertach.

Najważniejszym i najsmutniejszym zarazem faktem, mającym się spełnić w przyszłą sobotę, jest ostatnie wystąpienie p. Bogdanow, w widowisku na jej benefis przeznaczonem. Ponieważ dwukrotnie już wyraziliśmy żal z powodu oddalenia się znakomitej baleriny ze sceny warszawskiej — ograniczymy się tu jedynie na przypomnieniu publiczności, że p. Bogdanow rozpoczęła powtórny swój u nas pobyt urządzeniem benefisu dla p. Ant. Tarnowskiego, zaraz po fatalnym na scenie wypadku, jaki dotknął znakomitego tancerza — słusznem byłoby okazać za to wdzięczność sławnej artystce, przyjmując jak najżyczliwszy udział w jej własnym, jutrzejszym benefisie. *Al.*

wskazanych. Loterja ta odbyła się w d. 18 (30) września 1866 r. w miejscowym ogrodzie spacerowym i przyniosła rezultat następujący: a) za wypuszczone bilety zebrano rs. 1,500, b) za bilety wchodowe rs. 199 kop. 15, razem rs. 1,699 k. 13. Z tego wydano: na zakupienie fantów ze sklepu ubogich rs. 1,210 k. 34, na urządzenie namiotów w ogrodzie, muzykę, oświetlenie i inne wydatki rs. 275 k. $77\frac{1}{2}$, razem rs. 1,486 k. $1\frac{1}{2}$, pozostał czysty dochód rs. 213 k. $13\frac{1}{2}$ dla szpitala, lecz większe są dalego korzyści dla sklepu ubogich, który pozbywszy się towarów dawniejszych, otrzymał tym sposobem znakomity fundusz na zakup świeżych, łatwiejszą wyprzedaż zapewniających. Rezultat powyższy rada opiekuńcza podając do publicznej wiadomości, widzi się w obowiązku złożyć podziękowanie obywatelom miasta Radomia i okolicy, nieustającym nigdy w niesieniu pomocy niedoli.

* (Różne wiadomości). Dotąd serwis srebrny stołowy na 12 osób, wartości rs. 1,000, stanowiący główną wygranę w loterji fantowej stutysięcznej, urządzonej na korzyść ubogich pod opieką Warszawskiego towarzystwa dobroczynności, odebranym nie został. Padł on na Nr. 7,298; zwracamy zatem na to uwagę, bo być bowiem może, że kto przez nieuwagę, lub przez zapomnienie nie zgłasza się po taki fant znaczny.— W tych dniach w szkole głównej odbyła się habilitacja na docenta przy tejże szkole, pana Edwarda Strasburgera, w czasie której bronił rozprawy swójej p. n. Krótki rys historji rozwoju szparek u roślin, napisanej pro venia legendi. Oponentami byli profesorowie szkoły głównej pp. Aleksandrowicz i Wrześniowski. Rozprawa pomieniona ogłoszona została drukiem.—W tych dniach udaje się do Paryża p. Juljan hr. Łubieński, profesor zwyczajny technologji szkoły głównej warszawskiej, delegowany do nadzoru nad przedmiotami wysłanemi z królestwa na wystawę powszechną. — Obecnie wieczorami zwraca uwagę przechodzących latarnia o 4-ch płomieniach zawieszoną przed magazynem p. Grabowskiego na Krak.-Przed. w pałacu Potockich. Latarnia ta jest podobną do jednej z 12-u palących się na moście przed pałacem cesarskim w Petersburgu podczas bieżącej zimy, oświetlonych szandoliną kosztem p. Chandora, który przedstawił takowe obecnie jako wypróbowanej dobroci do patentowania.—Opiekun i przewodnik ochrony księdza Baudouina, przy ulicy Długiej, p. Jan Gautier, pragnąc dla dzieci do niej uczęszczających, sprawić przyjemność karnawałową z nauką poniekąd połączoną, urządza w tym tygodniu w lokalu tejże ochrony zabawę. Składać zaś takową mają: komedja p. t. „Herod", pióra p. Grejnerta, zamieszczona w piśmie przez niego wydawanem „Zorza", tegoż pisarza Monodram wierszem, „Wesele", komedja „Chromotropy", sztuki magiczne i część muzyczna. W wykonaniu komedji przyjmą udział dzieci do ochrony uczęszczające.— Piszą z m. Łodzi: Na dzień 24 b. m., na benefis panny Alony Quasthoff, zapowiedzianem tu zostało widowisko dostania się na wyprężonej linie na wysokość wieży. Przytem p. Quasthoff, naśladując słynnego Blondina, zapowiedział, że mając wór na głowie, dostanie się na linę przodem i tyłem.

* (Bal.—Nocna uroczystość.) Dnia 10 (22) lutego był dany wielki bal u dworu, na którym znajdowało się do 500 zaproszonych osób. Bal trwał od godziny 9-ej wieczór do 3-ej rano. — Tegoż dnia na ślizgawce angielskiego towarzystwa na Newie, miała miejsce druga świetna uroczystość nocna, zaszczycona obecnością Najjaśniejszego Pana i członków Rodziny Cesarskiej. *(Wiest.)*

* (O wypadku na kolei żelaznej razańsko-kozłowskiej). Dodatkowo do poprzednich telegramów o tym wypadku, *Siew. Pocz.* podaje następne szczegóły, podług doniesienia gubernatora razańskiego: W przejeździe pociągu ze stacji nikityńskiej do korablińskiej, dwa tylne wagony zeskoczyły z szyn i uniosły za sobą cały szereg wagonów, prócz lokomotywy, po spadzistości drogi, co podług oświadczenia pasażerów i konduktorów, nastąpiło skutkiem zbyt szybkiej jazdy. Najwięcej ucierpieli pasażerowie 3-ej klasy: siedm osób zabitych przywieziono na nikityńską stację i będą pogrzebione po ukończeniu śledztwa, które zarządzono. Z sześciu ciężko rannych, trzy mają złamane ręce a jeden nogę, dwóch zaś uległo mocnemu stłuczeniu. Piętnaście osób odniosło lekkie stłuczenia i nieznaczne obrażenia. Przybyli na miejsce wypadku czterech lekarzy i sześciu felczerów podali ranionym pomoc lekarską, poczem odniesiono ich do domu.

Ameryka.

* (Pośrednictwo). Listy z Callao z d. 18-go stycznia donoszą: Rząd peruwiański, podburzony groźbami stronnictwa egzaltowanego, nie zgodził się jeszcze na zawarcie pokoju z Hiszpanją; Stany Zjednoczone występują ciągle z bardzo czynnem w tej sprawie pośrednictwem. Chociaż pokój nie został jeszcze zawarty, jednakowoż po zniesieniu przez eskadrę hiszpańską blokady wybrzeży, ożywił się handel morski i żegluga. Dnia 16-go, korweta parowa *Venus*, z marynarki francuzkiej, przybywszy z Acapulco, zarzuciła kotwicę. Wszystkie porty oceanu Spokojnego, zostały już zupełnie opuszczone, i od czasu odjazdu francuzów, w prowincjach tych straszna panuje anarchja. (*La Patr.*)

Austrja.

* (Rozwiązanie sejmu czeskiego.) *Wien. Abp.* z 27-go b. m. ogłasza patent cesarski z daty 26-go t. m., rozwiązujący sejm czeski i zarządzający rozpisanie nowych wyborów. Patent ten jest następującej osnowy: „Namiestnik naszego królestwa czeskiego zakomunikował nam uchwałę sejmu z 25 go b. m. Uczucia wierności i przywiązania do naszej osoby i naszego domu, które i przy tej sposobności znalazły znowu wyraz, są jak zwykle miłe dla naszego serca ojcowskiego, jako wierny odgłos znanego nam dobrze usposobienia ludu czeskiego. Mając niezachwiany zamiar zapewnienia pomyślności wszystkim częściom naszego państwa i mocne postanowienie popierania ich w dążności do swobodnego rozwoju wewnętrznego, uważamy obecnie za nasz najpierwszy i najważniejszy obowiązek monarchy, doprowadzić uregulowanie stosunków konstytucyjnych całej monarchji do szybkiego i pomyślnego końca. Sam sejm wynurza przekonanie o niezbędności i naglącej potrzebie tego zadania. Lecz ponieważ tenże sejm postanowił w swej większości uchwałę, która, gdybyśmy dali na nią nasze przyzwolenie, unicestwiłaby ten cel, przeto widzimy się zniewoleni do zwrócenia się ponownie do ludności naszego królestwa czeskiego, i polecamy: 1. Sejm naszego królestwa czeskiego zostaje rozwiązany na zasadzie § 10-go organizacji krajowej i mają być rozpisane natychmiast nowe wybory; 2. Zastrzegamy sobie oznaczenie terminu zwołania nowego sejmu. Wiedeń, dnia 26 lutego 1867. (podp.) *Franciszek Józef.* Kontrasygnowali: Beust, Komers, Wüllerstorff, John.

* (Kwestja konstytucyjna.) Długoletni przebieg przesilenia konstytucyjnego w Austrji, doszedł do punktu stanowczego, odkąd kwestja pojednania z Węgrami uważana jest za rozwiązaną przynajmniej w zasadzie. Z przywróceniem konstytucji węgierskiej z roku 1848 i z mianowaniem osobnego ministerstwa węgierskiego, rozpoczął się ruch właściwy, i żaden mąż stanu nie byłby teraz w stanie odroczyć lub załatwić tylko chwilowo, zapomocą półśrodków, kwestję, w jaki sposób Austrja, jako państwo, ma być na przyszłość rządzoną i uorganizowaną. Mężowie kierujący obecnie losami Austrji, są widocznie świadomi konieczności, do jakiej przyprowadzeni zostali na skutek pierwszego kroku na drodze czynu, t. j. na skutek uznania pretensij węgierskich, i dążność ich skierowana jest nie tylko do uregulowania stosunków węgierskich, lecz także do stanowczego rozwiązania całej kwestji konstytucyjnej. Czynnikami wspierającemi ich w tem zadaniu, mają być sejm węgierski i rada państwa tak zwanych krajów dziedzicznych. W tej doniosłej chwili, wielki interes ma dokładne poznanie terazniejszego położenia Austrji. Ztamtej strony Litawy dany już został biegowi rozwoju należyty kierunek. Konstytucja węgierska została przywrócona, lecz mężowie, którzy przeprowadzają jej restytucję, mają za pierwszy i naglący dla siebie obowiązek zmodyfikować szczegóły tej konstytucji zgodnie z wymaganiami terazniejszych okoliczności. Reformy te mają dążyć do licznych celów: powinny one uwzględnić interesa ogółu monarchji i zapewnić żywiołom niewęgierskim w Węgrzech, które zaniedbano w roku 1848, położenie zdolne zadosyćuczynić ich życzeniom i zgodne z ogólną organizacją państwową. Obok tego administracja, oparta na zbyt rozległej podstawie parlamentarnej, powinna otrzymać kształt bardziej odpowiadający tegoczesnym wymaganiom państwowym, bez zbytniego ograniczania autonomji municypiów i komitatów. (*Nordd. A. Z.*)

Francja.

* (Ciało prawodawcze.) *Paryż, 25 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, p. Lanjuinais oświadczył, że przyznaje doniosłość kompensatom udzielonym w miejsce adresu, lecz utrzymuje, że prawo interpelacji, tak jak zostało ono zredagowane, nie jest bynajmniej prawem; dekret z 19 stycznia jest nie regularny i daje się czuć niezbędność senatus-consultum. P. Chesnelong oświadcza, że większość nie odłącza cesarstwa od wolności i wykazuje postęp stopniowy instytucij od r. 1852. P. Marie utrzymuje, że zniesienie adresu jest nielegalne i ogranicza prawo rozpraw i kontroli. P. Vuitry dowodzi, że prawo interpelacji wynagradza korzystnie za utratę prawa rozpraw nad adresem. Zbija on także inne krytyki opozycji. P. Juljusz Favre przemawia w tym samym duchu, co pp. Marie i Lanjuinais, i kończy oświadczeniem. „Utrzymujemy adres, gdyż należy on do nas." Rozprawy toczyć się będą w dalszym ciągu jutro. (*Tamże.*)

* (Projekt do prawa prasowego.) Projekt pierwotny do prawa o prasie został znacznie zmodyfikowany, lecz nie w duchu tak liberalnym, jak sądzono powszechnie. Projekt zmodyfikowany, rozdany 25-go b. m. radcom stanu i senatorom, utrzymuje warunki finansowe projektu pierwotnego i oznacza wysokość kar pieniężnych, które wynosić mają minimum jedną dwunastą część i maximum połowę kaucji. Nowy dodatek wzbrania członkom senatu i ciała prawodawczego podejmowania się obowiązków redaktorów odpowiedzialnych przy dziennikach; pozbawienie prawa być wybranym na skutek wyroku za przekroczenie prasowe, staje się warunkowem, tak samo jak i zawieszenie wydawnictwa dziennika na skutek ponownego przekroczenia w przeciągu dwóch lat. Słowem, zaprowadzone zostały modyfikacje, lecz jedynie co do szczegółów; dążności zaś i charakter projektu nie uległy zmianie. (*Nord.*)

* (Rada stanu.) *Paryż, 23 lutego.* Dziś zebrała się na ogólne posiedzenie rada stanu pod prezydencją cesarza. Na porządek dzienny wniesione były dwa projekta do praw, t. j. prawa prasowego i prawa o zgromadzeniach publicznych. Dwa projekta postawione zostały na ten sam porządek dzienny w przewidywaniu, że pierwszy z nich przyjęty zostanie po krótkich rozprawach, i że można będzie zaraz wziąć pod rozwagę drugi projekt. Tymczasem zapewniają, że sam projekt do prawa prasowego zajął całe rozprawy. *(La Fr.)*

* (Józef Karam.) *Akhbar* z dnia 22 lutego pisze, że Józef Karam przybył do Algieru w towarzystwie pewnej liczby osób tak cywilnych jak i wojskowych jego orszaku. Po swojem przybyciu do Algieru Karam przyjmowany był na prywatnej audjencji u jenerała gubernatora, poczem złożył on wizytę admirałowi. *(La Fr.)*

Meksyk.

* (Fortyfikacje) i różne punkta obronne, zbudowane przez francuzów na drodze z Vera-Cruz, oddane zostały armji cesarskiej, która je obsadza. Fortyfikacje te wzniesione na przestrzeni z Rio-Frio do Puebli, Orizaby, Kordovy i Paso-Ancho, są dobrze uzbrojone i nie dadzą się tak łatwo znieść. Gdyby juariści chcieli je zdobyć, muszą przedsięwziąć formalne oblężenie. Fortyfikacje te zbudowane dobrze, zapewniają cesarskim utrzymanie w posiadaniu drogi prowadzącej z Meksyku do morza, i pozwalają podtrzymywać walkę prowadzoną z juaristami. (*La Patr.*)

Prusy.

* (Zaprzeczenie.) *Nordd A. Z.* pisze: Wiadomość podana przez *Post* i powtórzona następnie przez inne pisma, jakoby prowadzone były układy w przedmiocie odstąpienia przez księcia Waldeck na rzecz Prus jego praw monarszych, jest całkiem zmyślona. Prawdopodobnie powód do tej wiadomości dały układy, które Prusy prowadzą z rządem książęcym w celu zapewnienia księstwu Waldeck ułatwień w rozmaitych gałęziach administracji, przyczem chodzi głównie o uproszenie rozmaitych manipulacij, pozostających w związku z istniejącą umową co do korzystania z jednego z sądów pruskich w charakterze trzeciej instancji.

Szwecja i Norwegja.

* (Sejm). W dopełnieniu podanej przez nas wczoraj wiadomości o losie, jakiego doznał w pierwszej izbie projekt do prawa o równoprawnieniu wyznań, podajemy następujące szczegóły, które znajdujemy w *Nordd A. Z.* z 28-go b. m. Pierwsza izba znalazła, że prawo to jest zbyt liberalne, i z tego powodu odrzuciła je. Takiż sam los spotkał projekt przyjęty przez drugą izbę i stanowiący, że król nie może być bez przyzwolenia sejmu regentem obcego kraju. Pierwsza izba uznała za stosowne odrzucić ten projekt ze względu na prowadzone obecnie z Norwegją układy co do połączenia obu koron. Projekt rewizji ustawy militarnej, złożony w izbach przez p. Hedlund'a, nie doznał w wyznaczonej do tego komisji dobrego przyjęcia.

Turcja.

* (Wypadki wojenne na wyspie Kandji). *Korfu, 24 lutego.* Ze źródła greckiego donoszą, że pomiędzy powstańcami kandjockiemi a wojskami tureckiemi zaszły d. 13-go i 14-go lutego w prowincjach zachodnich Kandji znaczne potyczki. Armja złożona z 8,000 turków i wysłana z Heraclium, została pobitą przez powstańców pod wsią Gerakari.

W ręce powstańców dostało się kilku oficerów i żołnierzy, dwa działa, pięć chorągwi i sto mułów. Posiłki wysłane z Kanei, składające się z pięciu lub sześciu bataljonów, usiłowały zająć prowincję Selino, ale im się to nie udało i wróciły do Kanei. D. 11-go lutego, powstańcy, w liczbie 2,500 ludzi stoczyli w innej stronie bitwę, którą ponowili nazajutrz i zadali turkom straszną klęskę. Nie wychodzą oni teraz ze swoich stanowisk. Donoszą o nowych morderstwach, popełnianych przez turków po wsiach. Osoby wyznaczone przez Mustafa-paszę na delegowanych do Konstantynopola, odmówiły tej podróży. Zgromadzenie narodowe kandjockie zaprotestowało przeciwko deklaracji złożonej konsulom przez Mustafa-paszę. Domaga się ono upornie przyłączenia do Grecji. (*Cor. Hav. Bul.*)

Włochy.

* (Układy z Rzymem). Gabinet florencki usiłuje, pomimo tonu niezbyt przychylnego, w jakim papież przemawia o nim, przedłużyć układy, które prowadzi p. Tonello, nie tyle może w nadziei, że rokowania te doprowadzą do pomyślnego rezultatu, ile dla tego, ażeby uniknąć zerwania, zdolnego wywołać w Rzymie przesilenie, którego od tak dawna obawiają się i przeciw któremu przestrogi dawane przez rząd włoski i uświęcone obecnością pełnomocnika króla Wiktora Emanuela przy stolicy apostolskiej, były dotąd najskuteczniejszą rękojmią. (*Nord.*)

* (Komitet rewolucyjny). Dziennik genueński *Movimento* ogłasza następujące oświadczenie: „Komitet centralny rewolucyjny emigracji rzymskiej w Genui protestuje przeciw wzmiance uczynionej przez cesarza Napoleona w jego mowie mianej przy otwarciu ciała prawodawczego, jakoby sprzysiężenie rzymian, w celu wyswobodzenia Rzymu z pod nienawistnego jarzma papiezkiego i zrobienia z tego miasta stolicy Włoch, było jedynie knowaniem demagogicznem stronnictwa, zdolnem pobudzić mocarstwa katolickie na korzyść władzy papiezkiej. Rzymianie mają obecnie bardziej niż kiedykolwiek obowiązek zespolenia swych sił w jeden związek i w jednym kierunku i trzymania się jedynego programu, zależącego na oddaniu pod względem politycznym Rzymu Włochom. Opieka cesarza francuzów i konwencja wrześniowa nie mogą wkładać na nas żadnych zobowiązań, panowanie obce ustaje i Włochom służy prawo uzupełnienia ich jedności. Europa wówczas dopiero będzie spokojną, gdy ustanie tak władza świecka papieża jak i panowanie półksiężyca".

* (Kwestja wschodnia). Dziennik neapolitański *Italia* donosi, że jenerałowie Cerruti, Novaro i Longo udali się do Brindisi, i że podróż ich ma na celu zbadanie, czy w razie wojny możnaby posłać z tego portu okrętami znaczną liczbę wojsk. Wiadomo, że port Brindisi położony jest naprzeciw prowincij zamieszkałych przez ludność grecko-słowiańską Turcji europejskiej. (*La Fr.*).

* (Opozycja). Wątpliwem jest jeszcze dotąd, czy nowe wybory parlamentu włoskiego dadzą rezultat pomyślny dla gabinetu. Do opozycji, która dała poznać w ogłoszonym przez się manifeście swą postawę, przyłączył się także Garibaldi, wpływ zaś tego nazwiska na niższe klasy ludności, którym brak jeszcze ukształcenia politycznego, nie powinien być bynajmniej lekceważhny. Zresztą Garibaldi znajduje się obecnie w Wenecji, gdzie został przyjęty z zapałem i gdzie obecność jego przyczyni się nie mało do zwiększenia dla cudzoziemców interesu uroczystości karnawałowych, które w tym roku będą obchodzone z wielką wystawnością. (*Nordd. A. Z.*).

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz

Gdańsk, 23 lutego.

Przez większą część tygodnia mieliśmy bardzo piękną i suchą pogodą z małemi nocnemi przymrozkami. Od piątku powietrze pochmurne, dziś zaś śnieg.

Na targach zbożowych w Anglji panowała w tym tygodniu niezwykła bezczynność. Pomimo dość miernych dowozów krajowych wiele partij nie znalazło pomieszczenia. Zła kondycja pszenicy angielskiej, która często bez domięszania suchego ziarna zużytą być nie może, przyczynia się do tej niechęci do kupna, głównym powodem jednakże są słabnące ceny we Francji i oczekiwanie że za przybyciem okrętów zbożowych z Czarnego morza, z których wiele Gibraltar już minęło, wybór towaru będzie lepszy a ceny dostępniejsze. Towar zagraniczny był zaniedbany i tylko małe partje wyborowe do bezpośredniej konsumpcji tutejszej miały odbyt, średnie zaś gatunki w ostatnich dniach cofnęły się o 1 szyl. na kwaterze; jęczmień słaby ma odbyt, owies tańszy, groch bez zmiany.

We Francji z powodu się cofających cen mąki, ceny pszenicy także się zachwiały, a od środy baisa stanowczo przeważała na wszystkich placach. Wiele młynów dla zbyt wysokiej wody nie może pracować, pokup zatem w ogólności mały i ceny pszenicy średnich i podrzędnych gatunków cofnęły się o 1 fr. do 1 fr. 60 cent. na hektol.; żyto, jęczmień i owies słaby mają odbyt.

Na naszym placu mało zrobiono interesów. Za pszenicę żądano ceny zeszłego tygodnia, których po większej części nie było można osiągnąć. Ziarno podrzędne i średnie zaniedbane, ceny pierwszego cofnęły się stopniowo o 15 guld., drugiego o 10 guld. w przeciągu tygodnia. Pszenica wyborowa zaś z wysoką wagą chętniejszych znajdowała kupców po cenach najwyższych zeszłego tygodnia. Żyto bez zmiany. W ciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 500, żyta 60, jęczmienia 20, grochu 50, owsa 5. Płacono za korzec wagi polskiej: pszenicy białej fun. 237 do 245 złp. 53 gr. 22 do złp. 56 gr. 16; pszenicy szklistej funt. 239 do 249, złp. 54 gr. 20 do złp. 58 gr. 10; pszenicy pstrej fun. 235 do 241, złp. 50 gr. 3 do złp. 52 gr. 25; pszenicy ordynarnej fun. 220 do 233, złp. 42 gr. 25 do złp. 46 gr. 14; żyta złp. 29 gr. 5 do złp. 32 gr. 26; jęczmienia złp. 25 gr. 15 do złp. 30 gr. 2; grochu złp. 30 gr. 2 do złp. 35 gr. 16; owsa złp. 14 gr. 17 do 16 gr. 12.

Kursa zamian: Londyn 6.22 1/2. Amsterdam 143 1/2. Hamburg 151 1/2. Warszawa 181.

Alexander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* **(Mapa Królestwa Polskiego)** geograficzno-statystyczna, mojego wydania, z oznaczeniem nowego podziału na 10 gubernij i 85 powiatów; wykazaniem podług ostatniego urządzenia gmin wiejskich, i poprawieniem innych przedmiotów znajdujących się na niej,—jest do nabycia we wszystkich księgarniach w Warszawie, również w mieszkaniu mojem,—po cenie pierwotnej to jest rsr. 3 za egzemplarz kolorowany.— Egzemplarze podklejone płótnem i z futerałem rsr. 5 kop. 25. Również układu i kosztem moim wyszła obecnie dla użytku uczni wszelkich zakładów naukowych **Mapa Europy** oddzielnie w *ruskim* i oddzielnie w *polskim* języku, na jednym arkuszu, wykonana kolorami sposobem chromolitograficznym,—i jest do nabycia także we wszystkich księgarniach i w mieszkaniu mojem—po kop. 30 za egzemplarz. **M. Nipanicz,** *ulica Graniczna Nr. 971, w podwórzu w prawej oficynie na 1-m piętrze.*

* Wyszły z druku:—Nr. 9 *Przeglądu Katolickiego.*— i Nr. 9 *Izraelity.*

Warszawa,
dnia 17 Lutego (1 Marca).

Kalendarz

W sobotę, 2 marca, — śśw. Heleny cesarz. i Amelji pan.— Słońce wsch. o godz. 6 min. 47; zach. o godz. 5 min. 39.

W niedzielę, 3 marca, — św. Kunegundy cesarz. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 45; zach. o godz. 5 min. 41.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 7°,0 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god, 4 po po.
Barometr w milimetrach.	750 7	753 1
Termometr Reaum.	— 5'4	— 3'6
Stan nieba	pochmurny	pogodny

Największe zimno 6 ,8 R. Najmniejsze zimno — 3°,4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 5

Widowiska

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Gli Ugorotti (Hu-**
gonoci), przez artystów włoskich, Abonament lit. B. N.
13.—*Jutro*, na benefis panny Nadziei *Bogdanow,* balet
Rozbójnik morski i część komedjo-opery **Dawne grze-**
chy. — *W niedzielę* o godzinie 1 z południa, **Koncert H.**
Litolffa. — *Wczoraj*, dawano operę **La Favorita (Fawo-**
ryta), przez artystów włoskich, było osób 500.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Kobiety z Ka-**
mienia. — *Jutro*, **Wujaszek całego świata; Chcesz się**
żenić.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Wczoraj*,
na ostatnim Koncercie Bilsego, było osób 950.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie
w głównej sali urządzony jest ogród zimowy, dane będą
Reduty: *w niedzielę*, dnia 3 marca *Przedostatnia*;— *we*
wtorek, dnia 5 marca, *Ostatnia* **Reduta.** — Damy mają
wejście bezpłatne.—Osoby mogą być w maskach lub bez
masek.—Z polecenia Ober-Policmajstra, osobom przy-
bywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy
wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek
o godz. 10. —Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON.—*Dziś* i *codziennie*, wystąpienie śpiewaków
francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej).— Początek o go-
dzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 15.—*Wczoraj*, było osób 14.—

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Szlatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich).— *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu.—Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechał do Warszawy jenerał-major *Sawicz*, z Nowogeorgiewska;—wyjechali jenerał-major *Aniczkow*, do Petersburga; konsul jeneralny królewsko-saski i sasko-weimarski Stanisław *Lesser*, do Drezna.

Wdniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 413, wyjechało osób 424, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 123, wyjechało osób 187; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 139, wyjechało 79; — w ogóle przyjechało osób 1449, w tej liczbie z zagranicy 78; wyjechało 954, w tej liczbie za granicę 52.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone,* w dniu 28 Lutego 1867 r., a mianowicie pod adresem: Michał Merczyński w Moskwie, Luiza Ostner bez oznaczenia miejsca.

Dnia 16 (28) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 80, wyzdrowiało 49, umarło 8, pozostało 1913 (mężczyzn 850, kobiet 1063); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 190, kobiet 158.

* W d. 28 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 5, żeńskiej 2, *Starozakonnych*: płci męzkiej 12, żeńskiej 11, razem 30; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 7, *Starozakonnych*: 4; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej —, żeńskiej 2, *Starozakonnych*: męzkiej 3, żeńskiej 5, razem 10.

Ceny targowe
dnia 16 (28) lutego 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — rs.	k.	do rs.	k.
Pszenica Waga — —240 f.	5	62 1/2	7	65
Żyto „ — —230 f.	4	65	4	95
Jęczmień	4	20	4	65
Owies	2	92 1/2	3	15
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	2	25	2	40

Pud siana od k. — —37 1/2. Pud słomy od k. 20—22 1/2.

Dowozy: Pszenicy 500, Żyta 300; Jęczmienia 100; Owsa 200 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 62 do rs. 3 k. 71

Garniec „ od rsr. 1 kop. 20 do rsr. 1 kop. 23

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 17 Lutego (1 Marca) 1867 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	15
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	50
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	75	67	75	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	102	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	51	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	34	25
„ „ „ bez kuponu	—	—	27	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	79	50	79	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	73	75	73	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	—	—	—	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	51	50
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	75	—	74	25
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	80	—	79	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	100	—	99	50
„ Sierpniowe za rs. 100	100	33	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	109	25	108	75
„ „ „ 1866 „ 100	106	50	106	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	118	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	86	50
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	56	—	55	67
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	87	—	86	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	88	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	109	65	109	35
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	—	—	109	20
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	48	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	89	55	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	87	60	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	99	67	99	50
Moskwa	„ „	1 m.	98	50	98	25
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych.... rs. — k. 76 2/3
* „ „ , od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k. 1 1/2

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. *1160*). *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Stosownie do § 5 przepisów i objaśnień Planu 108 Loterji Klasycznej ciągnienie 2-ej klasy tejże Loterji rozpoczętem zostanie w dniu 23 Lutego (7 Marca) roku bież. o godzinie 10 tej z rana. O czem Urząd Loterji podając do wiadomości uprzedza zarazem wszystkich w rzeczoną Loterję grających, ażeby z odmianą swych losów pospieszali, gdyż wygrana jakaby przypaść mogła, tylko okazicielowi losu z klasy właściwej płaconą będzie.

Warszawa d. 15 (27) Lutego 1867 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz, J. Noiński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. *1145*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po zaszłej w dniu 8 Lutego 1867 r. śmierci Niny Aleksandsy 2 imion z de Prechamps, Antoniego Hryniewicza małżonki, wierzycielki sum *a.* rs. 4,800, mieszczącej się w kapitale rs. 12,000 na nieruchomości w Warszawskiej Nr. 2255 lit. *A.* w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr 1 ubezpieczonym i *b.* rs. 1,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1,757 lit. *B.* w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr. 4 zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 9 (21) Września 1867 roku w kancelarji hypotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1867 r.
Teofil Brzozowski.

(N. D. *1123*) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Płockiej.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Wincentego Piltowskiego, wierzyciela sum: a) rsr. 450 pod Nr. 23 i b) rsr. 4,200, pod Nr. 24 Działu IV, wykazu dóbr Korycisk z Okręgu Płockiego.

2. Augusta Hrabiego Potockiego, właściciela dóbr: Kacice, Górki, Kleszewo, Moszyno, Przymiarowo, i Gnojno, wszystkich z przyległościami z Okręgu Pułtuskiego.

3. Aleksandra Gadomskiego, współwłaściciela dóbr Grąbiec-wielki lit. *A* z Okręgu Mławskiego, i

4. Izraela Makower, współwłaściciela nieruchomości w Płocku pod Nr. 244 położonej.

Toczą się postępowania spadkowe, do zamknięcia których, w Kancelarji podpisanego Rejenta, przeznaczony został termin na dzień 22 Sierpnia (3 Września) 1867 r.

Płock dnia 10 (22) Lutego 1867 roku.
A. Wołowski.

(N. D. *236*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Lubelckiej w Siedlcach.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Cecylji z Targońskich Wysiekierskiej, wierzycielce sumy rs. 9,750 na dobrach Przegaliny Wielkie B. w Okręgu Radzyńskim.

2. Ewy z Nowaków Pryami, wierzycielce sumy rs. 4,020 na dobrach Niedźwiedzikierz Łukowski.

3. Izabelli z Hrabiów Leduchowskich Rembielińskiej, wierzycielce sum złp. 39,200, i złp. 13,800 na dobrach Konstantynowie w Okręgu Łosickim.

4. Marjannie Przanowskiej, współwierzycielce sum złp. 10,150 i złp. 29,000 na dobrach Podlodów w Okręgu Radzyńskim.

5. Marcinkowskiego Ksawerego, właściciela dóbr Przytoczno część A B. i C. w Okręgu Radzyńskim.

Otworzyły się spadki, wzywam więc wszystkich interesantów, aby się z prawami swemi w dniu 5 (17) Czerwca 1867 r. jako terminie do regulacji oznaczonym przedemną Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach pod prekluzją stawili się.

Siedlce d. 11 (23) Listopada 1866 r.
Przyłuski.

(N. D. *238*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Augustowskiej Wydziału II.*

Po śmierci: 1. Karola Leopolda Braemer, wierzyciela sum w dziale IV pod Nr. 2 wykazu dóbr Giełgudyszki-górne z Okręgu Marjampolskiego, sposobem ostrzeżenia napisanych, a mianowicie pod lit. *a* złp. 8.033 gr. 10 czyli rs. 1,025, z większej złp 13,333 gr. 10 pochodzącej, pod lit. *b.* złp. 17,915 gr. 16 albo rs. 2,687 kop. 33 i pod lit. *c.* kosztów złp. 160 czyli rs. 24, oraz współwierzyciela sumy złp. 23,406 gr. 10 czyli rs. 3,510 kop. 95 w dziale IV pod Nr 4 wykazu namienionych dóbr sposobem także ostrzeżenia zapisanej.

2. Karoliny Szarloty Braemer, współwierzycielki tej ostatniej sumy złp 23,406 gr. 10 czyli rs. 3,510 kop. 95, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na dzień 22 Maja (3 Czerwca 1867 r. w kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta w Suwałkach.

Suwałki d. 4 (16) Listopada 1866 r
Jan Niwiński.

(*N. D. 1143*) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Kazimierskiego.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Moszka Motkowicza Borensztajna właściciela nieruchomości w mieście Opolu pod N. 32—131 i 154, oraz:

2. Józefa Ejgiera właściciela nieruchomości w osadzie Nowej-Aleksandrji pod Nr. 59 położonych, toczy się postępowanie spadkowe, po regulacji którego to spadku termin w kancelar i podpisanego na dzień 16 (28) Sierpnia r. b. wyznaczam.

Kazimierzu, d. 27 Stycz. (8 Lutego) 1867 r.
F. Strycki.

(N. D. 1152)

Po zmarłej w mieście Warszawie w dniu 23 Września (5 Października) 1847 r. Marjannie Siemiątkowskiej niezamężnej, pozostał się spadek, składający się z osady Grockowisko zwanej, w dobrach donacyjnych Zagość i Bogucice, w Powiecie Stopnickim Gubernji Kieleckiej położonej, a niemającej dotąd uregulowanej hypoteki

Podpisany Obrońca przy Senacie, jako obrońca Katarzyny Gogolew, żony Aleksandra Gogolew, oficera wojsk Cesarsko-Ruskich, w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającej, czyli obojga małżonków Gogolew, w mieście Saratowie Cesarstwie-Ruskim zamieszkałych, oraz Jana Tuczka, dymisjonowanego Jenerała jazdy wojsk Cesarsko-Ruskich, jako opiekuna głównego nieletniego Rościsława Siemiątkowskiego, w Warszawie pod Nr. 1095 zamieszkałego, czyniąc na rzecz pomienionej Katarzyny Gogolew, oraz brata jej Rościsława Siemiątkowskiego, jako naturalnych dzieci zmarłej Marjanny Siemiątkowskiej, w myśl art. 770 K. C. F., oraz na zasadzie wyroku ilacyjnego Trybunału Cywilnego w Warszawie, z dnia 2 (14) Grudnia 1865 r. wzywa wszystkich którzyby sądzili mieć prawo do rzeczonego spadku po Marjannie Siemiątkowskiej, aby w ciągu miesięcy dwóch od daty niniejszego ogłoszenia z prawami swemi do podpisanego Obrońcy przy Senacie zgłosili się, gdyż po bezskutecznych trzechkrotnych ogłoszeniach i rozlepieniach tego wezwania, wniesionem będzie do Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie żądanie: aby Katarzyna Gogolew i Rościsław Siemiątkowski w pusiadanie spadku po matce swej Marjannie Siemiątkowskiej pozostałego, byli wprowadzeni.

Trzecie to ogłoszenie w dowód własnorecznie podpisuję

Warszawa dnia 12 (24) Lutego 1867 r.
Aleksander Prejs Mecenas.
zamieszkały w Warszawie pod Nr. 1767.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 1131) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości, iż z powodu niedojścia do skutku licytacji, odbyć się mianej w dniu 17 (29) Października r. z. na entrepryzę czyszczenia śmietnika i kloak w Magazynie Solnym Warszawa w przeciągu lat trzech, poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r., naznacza się drugi termin do odbycia tej licytacji in minus przez opieczętowane deklaracje w Kancelarji rzeczonego Magazynu na dzień 15 (27) Marca r. b. na godzinę 12 w południe, od sumy podwyższonej rs. 120 jednorocznego wynagrodzenia.

Każdy ubiegający się o takową entrepryzę, winien złożyć na ręce Pisarza Magazynu Solnego Warszawa w terminie oznaczonym deklaracją opieczętowaną na papierze stemplowym ceny kopiejek 15 napisaną, do której dołączyć należy kwit jednej z Kas Skarbowych na złożone vadium w kwocie rs. 12, oraz świadectwo kwalifikacyjne, deklaracje bez tych dowodów, jako też skrobane lub też z nieczytelnemi podpisami przyjętemi nie będą.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancelarji pomienionego Magazynu.

Warszawa d. 14 (26) Lutego 1867 r.
Vice-Gubernator, Daniłow.
Radca Gubernjalny, Kierglewicz.

(N. D. *796*). *Magistrat Miasta Gubernjalnego Płocka.*

Zawiadamia publiczność, że zmocy rozporządzenia Rządu Gubernjalnego z dnia 7 (19) Grudnia 1866 r. Nr.23335/7455 w biurze Magistratu tutejszeg w d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie głośnain plus licytacja na wydzierżawienie trzechletnie lokalów w domach własnością Skarbu będących, a pod Nr. 58/9, 66, 66½ i 72 w mieście tutejszem położonych, a to pod warunkami jakie każdodziennie w godzinach biurowych w miejscowym Magistracie do przejrzenia żądającym okazane być mogą.

Płock d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1867 r
Prezydent, Ptaszyński.

(N. D. 959) *Magistrat Miasta Gubernjalnego Radomia.*

Z mocy reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 17 (29) Stycznia r. b. Nr. 49431/20557 podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 28 Lutego (12 Marca) r. b. o godzinie 11 przed południem w biurze Magistratu tutejszego odbędzie się przez opieczętowane deklaracje w 5 terminie licytacja na wydzierżawienie dochodu z propinacji w szynkach wiejskich do dóbr miasta Radomia należących jako to: we wsi Dzierzkowie, Gołębiowie, Woli Gołębiowskiej Starej i nowej, Nowelipie, Starolipie Zamłynie i Kociej Górze na lat dwa poczynając od dnia 3 (15) Września 1866 r. do dnia 19 (31) Sierpnia 1868 roku od sumy rocznego czynszu rub. sr. 700, Deklaracją przez p. Ignacego Zabiełło podaną z pełnionej z obowiązkiem przyjęcia rezultatu z administracji tego dochodu osiągniętego, vadium do licytacji wyrównywające 1/4 części oznaczonej sumy dzierżawnej wynosi rs. 175, inne warunki i zastrzeżenia oraz wzór na deklaracje znajdują się przy poprzednich 4ch obwieszczeniach w Dzienniku Warszawskim Nr. 210, 219, 233 i 244 oraz w Dzienniku Gubernjalnym Nr. 38, 40, 42 i 44 z roku 1866 zamieszczone, które każdego dnia w godzinach biurowych oprócz świąt zwyczajnych i dworskich do przejrzenia udzielone być mogą, mających więc chęć licytowania na termin powyżej oznaczony zaprasza.

Radom d. 3 (15) Lutego 1867 roku.
p. o. Prezydenta,
Sztabs-Kapitan Острошецкій.

(N. D. 1059). Сосновицкая Таможня чинио дѣлаетъ извѣстнымъ, что 22 (6) и слѣдующихъ чиселъ Февраля (Марта) 1867 года въ зданіяхъ ея (на Станціи желѣзной дороги Сосновице) продаваеться будуть съ аукціона, разные конфискованные товары по оцѣнкѣ на 4,000 руб. сер., а именно: полотно, платки, шелковыя бумажныя и шерстянныя издѣлія и другія товары.

Г. Сосновице, 11 (23) Февраля 1867 г.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 22 (6) i następnych m-ca Lutego (Marca) 1867 r. w gmachu jej (na Stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytacją różne konfiskowane towary w ogóle na rs. 4,000 oszacowane, a mianowicie: płótno, chustki, jedwabne, bawełniane i wełniane wyroby i różne towary.

Sosnowice, d. 11 (23) Lutego 1867 roku.

(N. D. 1109). *Urząd Leśny Zakroczym.*

Podaje do wiadomości, iż w dniach: 1 (13) i 2 (14) Marca r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie w Kancelarji Urzędu Leśnego Zakroczym, przed podpisanym Starszym Nadleśniczym we wsi Szczypiornie gminie Pomiechowo Powiecie Płońskim, głośna plus licytacja na sprzedaż drzewa pojedynczemi cięciami z roku 1867, z obrębów:

1. Zakroczym lit A okręgu IV Kowale Nr. 4, poczynając od sumy rsr 133 kop. 65.

2 Kossewo lit B okręgu I Zaborowo Nr. 10, poczynając od sumy rsr. 120 kop. 96.

3. Szczypiorna lit C okręgu IV Dębina Nr. 3, poczynając od sumy rsr. 46 kop. 99½.

4. Kempa lit.F okręgu II Piaski Nr. 12, poczynając od sumy rsr. 31 kop. 19.

5. Naruszewo lit.E okręgu IV Brzeziny Nr. 12, poczynając od sumy rsr. 160 k. 60½.

Przystępujący do licytacji, winien złożyć wadjum wyrównywające $^1/_{10}$ część kwoty licytacyjnej w gotowiźnie, która nieutrzymującemu się przy kupnie natychmiast powróconą będzie, utrzymujący się zaś przy takowem obowiązany jest przy podpisaniu protokółu licytacyjnego, uzupełnić wadjum do $^1/_{10}$ części ogólnej sumy na licytacji postąpionej, która pozostanie w kasie Urzędu Leśnego jako kaucja.

Drzewo do sprzedaży przeznaczone, służba leśna na gruncie konkurentom na żądanie okaże, bliższe warunki, przejrzane być mogą koždodziennie w Kancelarji Urzędu Leśnego.

Szczypiorno dnia 8 (20) Lutego 1867 r.
Starszy Nadleśniczy Szczypiorski.

(N. D. *1081*). *Urząd Leśny Klonowo.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 28 Lutego (12 Marca) r. b. od godziny 10 z rana, w Kancelarji Urzędu Leśnego we wsi Brąszewice, gminie Godenice, Powiecie Sieradzkim Gubernji Kaliskiej, odbywać się będzie głośna in minus licytacja od samy rsr. 144 kop. 34, na przedsiębierstwo budowy 9 mostów w teritorjum tutejszego leśnictwa położonych, według kosztorysu przez inżyniera Powiatu Sieradzkiego sporządzonego, a przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu, pod dniem 10 (22) Stycznia r, b. Nr. 71776/26435 zatwierdzonego, z dodaniem bezpłatnie drzewa z lasów rządowych i szarwarku dni ciągłych 86, do zwózki podjazdów, przystępujący do licytacji, zaopatrzony być winien w wadjum $^1/_{10}$ część sumy do licytacji ustanowionej.

O innych warunkach tego przedsiębierstwa każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych, dowiedzieć się można w Kancelarji Urzędu Leśnego.

Brąszewice dnia 8 (20) Lutego 1867 roku.
Nadleśniczy Wojczyński.

(*N. D. 1122*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Marjanny z Minasowiczów Tańskiej po niegdy Grzegorzu Tańskim pozostałej wdowy w Warszawie pod Nr. 1574 lit. F zamieszkałej a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 2244*a* przy ulicy Nalewki zamieszkałego obrane mającej w poszukiwaniu sumy rsr. 900 z procentem od dnia 2 (14) Listopada 1863 roku i kosztów od Andrzeja Hempel obywatela i właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2720 położonej zaś w Warszawie pod Nr. 1808 zamieszkałego tudzież od Mordki Wolanów (solidarnego dłużnika poszukiwanej sumy wyżej wymienionej) handlującego w Warszawie pod Nr. 2720 zamieszkałego protokułem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 30 Stycznia (11 Lutego) 1864 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztrwaną została

NIERUCHOMOŚC

w Warszawie przy ulicy Browarnej pod Nr. 2720 na gruncie czynszowym do panien Wizytek w Warszawie należącym z którego opłaca się czynszu rs 3 kop. 77 rocznie w cyrkule policyjnym i administracyjnym XI w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziała II położona prawem własności do egzekwowanego dłużnika Andrzeja Hempel należąca w posiadaniu Mordki Wolanów zostająca poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica frontowa masiv murowana o parterze z facjatami, dachówką holenderką kryta dwa kominy murowane mająca.

2. Oficyna murowana z zabudowaniem poprzedniem ściśle połączona w części dachówką a w części gontem kryta dwa kominy murowane mająca.

3. Stancja mała w pruski mur przybudowana dod pół dachem blaszanym.

4. Oficyna z drzewa gontami kryta komin murowany mająca.

5. Oficyna murowana gontami kryta dwa kominy murowane mająca.

6. Komórki z drzewa w słupy, gontem kryte

7. Komórki z drzewa gontami kryte.

8. Komórki i kloaka z drzewa.

9. Podwórze w części brukowane kamieniem polnym z dołem na wapno.

Studnia z pompą drewnianą.

W nieruchomości tej jest 36 lokatorów z imion i nazwisk oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 2244a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 7 (19) Lutego 1864 r.

Wniesione do ksiąg wieczystych powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 12 (24) Lutego 1864 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, d. 13 (25) Kwietnia 1864 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomic-

ki Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Lutego (7 Marca) 1864 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 24 Lutego (7 Marca) 1864 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyż rzeczonej nieruchomości, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 11 (23) Maja r. b. termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości oznaczył na dzień 2 (14) Czerwca r. b. godziną 10 z rana w którym to terminie taż nieruchomość popierającemu sprzedaż Teofilowi Tomickiemu Patronowi przygotowawczo za sumę rs. 2,500 przysądzoną została. Następnie tenże Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 2 (14) Czerwca r. b. termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia oznaczył na dzień 11 (23) Sierpnia r. b. lecz gdy sprzedaż z powodu sporów o taksę odbytą być nie mogła, przeto tenże Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 3 (15) Listopada r. b. termin powtórny do ostatecznego przysądzenia oznaczył na dzień 7 (19) Grudnia r. b. który się odbędzie w tymże samym Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w wydziale I o godzinie 10 z rana. Licytacja zacznie się od sumy rs. 5445 kop. 46 jako $^2/_3$ części taksą biegłych wykrytej.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1864 r.
Zgórski.

Ponieważ ostateczne przysądzenie w terminie 7 (19) Grudnia 1864 roku odbytem nie zostało i dalszego popierania Marjanna Tańska zaniechała przeto Trybunał wyrokiem daty 23 Grudnia 1865 (4 Stycznia 1866 roku) do dalszego popierania subhastacji nieruchomości powyższej Nr. 2720 w poszukiwaniu sumy rs. 2100 z procentem i kosztami upoważnił Bejnisza Szajowicza Gelbfisz handlującego w Warszawie pod Nr. 1244*B* zamieszkałego a zamieszkanie prawne w Warszawie przy ulicy Podwale pod Nr. 523 u Józefata Magnuskiego Adwokata obrane mającego i przez niego działającego a następnie na jego żądanie wyrokiem daty 29 Marca (10 Kwietnia) 1866 r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia w mowie będącej nieruchomości na dzień 2 (14) Maja 1866 roku godzinę 10 z rana w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,445 kop. 46 jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego, przystępujący zaś do licytacji obowiązany złożyć vadium w sumie rs. 1,000 licząc na monetę srebrną. Sprzedażą dyryguje teraz Józefat Magnuski Adwokat którego zamieszkanie powyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Kwietnia 1866 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Ponieważ termin powyższy z powodu sporów przez wywłaszczonego dłużnika wytoczonych odbytym nie został, które wyrokami Trybunału daty 25 Kwietnia (7 Maja) i Sądu Apelacyjnego daty 7 (19) Maja oraz 20 Września (2 Października) r. b. usunięte zostały przeto Trybunał na domaganie się Bejnisza Szajowicza Gelbfisz wyrokiem daty 10 (22) Października r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2720 na dzień 31 Października (12 Listopada) 1866 roku godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5445 kop. 46 jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego, przystępujący do licytacji obowiązany złożyć vadium w sumie rs. 1000 w biletach bankowych.

Warszawa d. 14 (26) Października 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy spory przez wywłaszczonego dłużnika wytoczone, dla których termin na dzień 31 Października (12 Listopada) r. z. wyznaczony odbytym być nie mógł, ostatecznie wyrokiem Senatu daty 25 Listopada (7 Grudnia) t. r. oddalone zostały przeto Trybunał wyrokiem daty 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. na ilacją Gelbfisza zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2720 w Warszawie na dzień 12 (24) Stycznia 1867 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5445 kop. 46 jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego, przystępujący zaś do licytacji obowiązany jest złożyć vadium rs. 1,000 w biletach bankowych.

Nadmienia się przytem, że przygotowawcze przysądzenie odbyło się dnia 11 (23) Maja 1864 roku i że w terminie tym posesja rzeczona tymczasowo Adwokatowi Tomickiemu przysądzoną została za rs. 2,500.

Warszawa d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Ponieważ termin powyższy z powodu sporów przez dłużnika wytoczonych odbytym być nie mógł, gdy następnie spory te, wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 1 (13) Lutego 1867 roku oddalone zostały, przeto Trybunał na ilację Bejnisza Szajewicza Gelbfiisz wyrokiem daty 13 (25) Lutego r. b., wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości Nr. 2720 na dzień 2 (14) Marca 1866 r. godziną 10 z rana w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs 5,445 kop. 46, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego, przystępujący zaś do licytacji obowiązany jest złożyć na stole sądowym vadjum rs. 1000 w biletach bankowych. Nadmienia się przytem, że przygotowawcze przysądzenie odbyło się w dniu 11 (23) Maja 1864 roku i że w terminie tym nieruchomość rzeczona tymczasowo Adwokatowi Tomickiekiemu przysądzoną została za rs. 2500.

Warszawa d. 13 (25) Lutego 1867 r.
Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. *1146*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Hilarego Korockiego budowniczego dawniej w mieście Augustowie obecnie w mieście Gubernialnem Suwałkach zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego n Józefa Karpińskiego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 1773 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 7,725 z procentem od dnia 1 Lipca 1866 r. i kosztów od Marcelego Żyznowskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2428 położonej w dobrach Niedźwiada Okręgu Lubartowskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Piotra Makulec byłego urzędnika w Warszawie pod Nr. 257 zamieszkałego obrane mającego protokułem Leona Czamańskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 6 (18) Sierpnia 1866 r. sporządzonym; w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowana została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowolipie pod Nr. 2428 w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, w gminie tegoż Cyrkułu pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II, na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 4 kop. 57½ położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Marcelego Żyznowskiego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 10,000 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o dwóch piętrach z frontem, a od tyłu o trzech, blachą kryty, 7 kominów murowanych mający.
2. Oficyna piętrowa masiv murowana, karpiówką kryta, z piwnicami i suterynami murowanemi o 1 kominie murowanym.
3. Przybudowanko murowane parterowe, blachą kryte z kominem murowanym.
4. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, komórki w sobie mieszczące.
5. Zabudowanie z drzewa karpiówką kryte mieszczące w sobie stajnie i oborę.
6. Kloaka z drzewa deskami kryta.
7. Śmietnik z bali.
8. Podwórze w części brukowane.
9. Studnia z pompą i korbą drewnianą.
10. Sztachety drewniane zielono malowane z takąż bramą i furtką.
11. Ogród w części warzywny, w części owocowy, w którym jest drzewek owocowych około sztuk dwudziestu kilku i kilkadziesiąt krzewów agrestowych, pożyczkowych i innych.
12. Altana z łat gontami kryta z ławeczkami, sztachetami ogrodzona.

W nieruchomości tej jest dwudziestu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Karpińskiego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 1773 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale pierwszym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 357 urzędującemu na ręce Henryka Lipińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy wydziału II. w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w dniu 7 (19) Listopa 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 16 (28) Stycznia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Karpiński Obrońca przy Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 Listop. (1 Grud.) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 19 Listop (1 Grud.) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży subhastowanej nieruchomości Nr. 2428 w Warszawie w dniach 16 (28) Stycznia 1867 r. 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r. i 13 (25) Stycznia 1867 roku termin do przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości wyrokiem Trybubunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w dniu 13 (25) Lutego 1867 r. wyznaczony został na dzień 27 Lutego (11 Marca) godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr 549 odbywających w wydziale I.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 8 000 którą Hilary Korecki za tę nieruchomość podaje w terminie zaś ostatecznego przysądzenia licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku jaki biegli wynajdą.

Warszawa d. 13 (25) Lutego 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. *1119*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie: 1. Franciszki z Gościckich Gościckiej Ignacego Gościckiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Gościckich, w dobrach Żebry Tarały w Okręgu Pułtuskim Gubernji Płockiej, i 2 Matyldy z Gościckich Mieczyńskiej, Michała Mieczyńskiego Patrona Trybunału Warszawskiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego działającej, czyli obojga małżonków Mieczyńskich w mieście Warszawie pod Nr. 472 zamieszkałych, przez Jana Izdebskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gub. Płockiej w mieście Płocku zamieszkałego, działających, przeciwko Feliksie z Gościckich Gościckiej, po Antonim Gościckim byłym właścicielu dóbr Brulino i Swieszewko pozostałą wdową, w imieniu własnym, oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich Jana i Bronisława, ze zmarłym Antonim Gościckim spłodzonych swych synów działającej, w Warszawie pod Nr. 472 zamieszkałej, przy Trybunale tutejszym w Płocku zamieszkałego stawającej, z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej w Płocku w dniu 26 Października (7 Listopada) 1866 r. ocznie w wydziale II zapadłego; sprzedane zostaną w drodze działów przez publiczną licytacją, przed delegowanym Sędzią Trybunału tutejszego Wżnym Józefem Ancypą w Sali Posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej w Płocku w pałacu Biskupim w wydziale II. dobra ziemskie Brulino z przyległościami i przynależytościami i Swieszewko, z wyłączeniem gruntów w skutek Najwyższego Ukazu uwłaszczonych, w Powiecie i Okręgu Pułtuskim Gubernji Płockiej położone, do współwłasności, powyżej wymienionych osób należące, w dwóch oddziałach, których opis szczegółowy jest następujący:

1 Oddział I dobra ziemskie Brulino, oznaczone nomenklaturami hypotecznemi: 1 Brulino wielkie lit. A. z przyległościami na Brulinie średniem i Falkowicach z nomenklaturami Wydzykowizna i Dzbańszczyzna, 2 Brulino wielkie lit. B. z przyległościami na Brulinie Falkowicach średniem i Płusach, 3 Brulino Falkowice lit. B. z przyległościami na Brulinie wielkim, średnim, Klukowie Sniarach i Swierczach kotach położone są w Gubersji Płockiej Okręgu Pułtuskim gminie Gołębie parafii Klukowo, pod zakresem Sądu Pokoju Okręgu Pułtuskiego; odległe od miasta Warszawy o mil 7, od miasta Płocka o mil 9, od Pułtuska o mil trzy, od Nasielska o milę 1, od Modlina i Zakroczymia o mil trzy, od Nowego-miasta mila 1, od rzek spławnych Narwi i Wisły o mil trzy, przechodzi przez nie trakt główny od Nasielska do Ciechanowa, graniczą na wschód słońca z wsią szlachecką Swiercze, na południe z dobrami Łachany, z gruntami wsi Brulina przeszłemi na własność włościan z dobrami Swieszewko, na zachód z dobrami Szczawin na północ z dobrami Smolechowe, probostwem Klukowe i Swiercze, W pośród gruntów folwarcznych w czterech kawałkach położone są grunta przeszłe na własność parobków i kopiarzy, tudzież w jednym kawałku 274 prętów gruntu szlachty ze Swierczów; graniczące są bezsporne. Obejmują przestrzeni na miarę nowopolską nieliczące gruntów włościan uwłaszczonych w ogóle morgów 821 prętów 89, czyli włók 27, morgów 11, prętów 89, mianowicie: gruntu ornego morgów 463 prętów 269, łąk morgów 56, prętów 191, ogrodów warzywnych morgów 5, prętów 17, ogrodu owocowego morgów 2 prętów 6, pastwisk prętów 52, w zaroślach morgów 53, prętów 10. w lasach morgów 222 prętów 200, w bagnach prętów 19, w wodach prętów 175 w piaskach i w nieużytkach prętów 24, w granicach, drogach, wygonach i rowach mórg 13 prętów 67, pod zabudowaniami mórg 3 prętów 269.

Zabudowania dworskie w tych dobrach odpowiadają potrzebom gospodarskim, a szczegółowo wymienione i opisane są w protokóle oszacowania. Dobra Brulino opłacają podatków Skarbowych rocznie rs. 232 kopiejek 26½.— Rzeczywista wartość tych dóbr przez Biegłych wynaleziona wynosi rs. 28,500.

II. Oddział II Dobra Swieszewko z przyległościami na Brulinie wielkim i małym, położone są w Gubernji Płockiej powiecie i Okręgu Pułtuskim gminie Gołębie parafii Nasielsk, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Pułtuskiego, odległe od miasta Warszawy mil 7, od Płocka mil 9, od Pułtuska, Ciechanowa, Modlina, Płońska i Zakroczymia o mil 3, od Nasielska i Nowego-miasta o milę 1 od rzek spławnych Wisły i Narwi mil 3, graniczą na wschód z dobrami Łachany, na południe z Swieszewem i Słotowem, na zachód z Janopolem i Szczawinem, na północ z Brulinem; granice są pewne i niekwestjonowane. Obejmują przestrzeni na miarę nowopolską samej ziemi dworskiej w ogóle morgów 390 prętów 180 czyli włók 13, prętów 189, a mianowicie: w gruncie ornym morgów 155, prętów 27, w ogrodach warzywnych morgę 1 prętów 287, w ogrodzie owocowym morgów 2 pretów 10 w łąkach morgów 21 prętów 278, w lesie morgów 66, prętów 47 w lesie sprzedanym morgów 98, prętów 118, w haliznach morgów 4 prętów 66, w zaroślach morgów 31 prętów 94, w bagnach morgę 1 pręt 206, w wodach prętów 167, w granicach drogach, wygonach i rowach morgów 6 prętów 240 pod zabudawaniami morgę 1 prętów 180.

Zabudowania są odpowiednie potrzebom gospodarskim, a szczegółowo wymienione i opisane w protokule oszacowania. Dobra Swieszewko opłacają rocznie podatków Skarbowych rs. 40 kop. 1½, tudzież pensji dla Wójta gminy rs. 8. Rzeczywista wartość tych dóbr przez biegłych wynaleziono wynosi rs. 13 180.

Bliższe szczegóły tak pod względem gatunku ziemi i rozległości stanu budowli i ich ilości ciężarów i powinności, obejmuje taksa przez mianowicie: Biegłych w dniu 19 (31) Grudnia 1866 r. 22 i 23 Grudnia 1866 r. 3 i 4 Stycznia 1867 r: sporządzona i wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 14 (26) Stycznia r. b. potwierdzona.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, za podstawę do sprzedaży w drodze działów dóbr Brulino i Swieszewko ułożonych, odbyła się w dniu 28 Stycznia (9 Lutego) r. b., termin zaś do drugiej publikacji warunków licytacyjnych i zarazem przygotowawczego tych dóbr przysądzenia, na dzień 15 (27) Marca 1867 r. godzinę 4 z południa wyznaczony został, w którym licytacja rozpocznie się: Oddziału I. to jest dóbr Brulino od sumy rs. 28,500. Oddziału II. dóbr Swieszewko od sumy rs. 13,180, a w braku konkurencji od dwóch trzecich części tychże szacunków przez biegłych wynalezionych.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, jako też taksa, mogą być każdego czasu przejrzane w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego wydziału II i u Jana Izdebskiego Patrona Trybunału, sprzedaż tę popierającego.

Płock d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r.
Ludwik Rylski.

(*N. D. 1125*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.*

Wiadomo czyni, że na żądanie: 1. Ruchli z Breslauerów Lidzbarskiej Szmula Majera Lidzbarskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Lidzbarskich w mieście Szreńsku Okręgu Mławskim. 2 Icka Alter głównego opiekuna Faigi i Złoty, po Frajdzie z Łomskich i Majerze małżonkach Breslauerów pozostałych nieletnich córek, w mieście powiatowym Mławie zamieszkałych, przez Juljana Mejer Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Płockiej w mieście Gubernialnem Płocku zamieszkałego działających; z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej w Płocku w dniu 23 Listopada (5 Grudnia) 1866 r. na illacją w wydziale drugim zapadłego, sprzedaną zostanie w drodze beneficjalnej przez publiczną licytacją przed delegowanym Sędzią Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej W. Józefem Ancypą w Sali posiedzeń Trybunału tetejszego w Płocku w pałacu Biskupim w wydziale II, Nieruchomość czyli dom murowany z zabudowaniami i placem w mieście Płońsku przy ulicy Neapolitańskiej pod Nr. 4 i 4½ dawniej, a dziś pod Nr. 5 położona, w spadku po Majerze Breślauer pozostała, której opis szczegółowy jest następujący:

Nieruchomość w mieście poiatowym Płońsku przy ulicy Neapolitańskiej pod Nr. 4 i 4½ dawniej, a dziś pod Nr. 5 położona, mieści się na placu dziedzicznym w gminie Magistratu miasta Płońska parafii Płońskiej pod jurisdykcią Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Oddziału II w Zakroczymiu, graniczy i styka się na wschód słońca z nieruchomością Szulima Grünbaum, na południe z placem publicznym targowym czyli Rynkiem miasta Płońska, na zachód z ulicą Neapolitańską, a na północ z placem pustym Rządowym do kasy Ekonomicznej miasta *Płoń-*

ska należącym, na którym odbywają się targi w czasie jarmarków.

Nieruchomość tę składają: Dom w części murowany większej części drewniany, o jednym kominie murowanym w większej części dachówką a w mniejszej deskami pokryty, o parterze w którym się mieszczą sień, trzy izby mieszkalne, dwa sklepy handlowe, oraz piwnica w ziemi łalami wydylowana poddasze w którym są dwie izby małe; w podwórzu zaś stajnie i drwalnie w słupy i bale o pięciu przegrodach deskami pokryte w stanie średnim. Obszerność placu przez nieruchomość tę zajmowanego, obejmuje łokci kwadratowych 1170 Rzeczywista wartość przez biegłych wynaleziona, wynosi rsr. 1,533 kop. 53.

Bliższe szczegóły pod względem stanu budowli, obszerności placu i ciężarów obejmuje taksa przez mianowanych biegłych, w dniach 8 (20), 9 (21), 10 (22) i 12 (24) Grudnia 1866 r. sporządzonym i wyrokiem Trybunału tutejszego z dnia 18 (30) Stycznia 1867 r. potwierdzona.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży w drodze beneficjalnej nieruchomości powyżej opisanej ułożonych, odbyła się w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) r. b.; termin zaś do drugiej publikacji warunków licytacyjnych i zarazem przygotowawczego tej nieruchomości przysądzenie, na dzień 15 (27) Marca 1867 roku, godzinę 4 po południu wyznaczony został, w którym licytacja rozpocznie się od snmy rs. 1,533 kop. 53, jako szacunku przez biegłych wynalezionego, a w braku licytantów od dwóch trzecich części tegoż szacunku. Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne oraz taksa mogą być każdego czasu przejrzane w Kancelarji Pisarza Trybunałn tutejszego wydziału II., oraz u Juljana Mejer Patrona sprzedaż tę popierającego.

Płock d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1867 r.
Ludwik Rylski.

(N. *D. 1124*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż z mocy wyroku Trybunału tutejszego z d. 7 (19) Czerwca 1866 r. na powództwo Heleny Julii 2ch imion z Wołowskich Chamskiej, Maksymiliana Chamskiego właściciela dóbr żony, z upoważnienia męża swego czyniącej, z tymże we wsi Menczeninie Okręgu Płockim zamieszkałej, przeciwko współsukcessorom Symeona Wołowskiego, to jest: *a)* Zofii Helenie Emilii 3ch imion z Wołowskich Siekluckiej wdowie w Menczeninie *b)* Maksymilianowi Chamskiemu w imieniu własnem, oraz jako ojcu i głównemu opiekunowi nieletnich Florentyny, Leona, i Zofii, Chamskich, w małżeństwie z Karoliną Emilią z Wołowskich Chamską spłodzonych dzieci działającemu, tamże w Menczeninie, *c)* Adolfowi Wołowskiemu obywatelowi w imieniu własnem, oraz jako przydanemu opiekunowi pomienionych nieletnich Chamskich, we wsi Sokolnikach Okręgu Płockim zamieszkałym, wyniesione, sprzedane będą przed Antonim Ośniałowskim delegowanym Assesorem Trybunału tutejszego dobra Szymaki w Okręgu Płockim leżące, a na sprzedaż w drodze działów pomiędzy sukcessorami Symeona Wołowskiego wystawione.

Szczegółowy opis tych dóbr obejmuje taksa przez biegłych w d. 6 (18) Września 1866 r. rozpoczęta, a w d 10 (22) tegoż miesiąca i roku ukończona, którą tutejszy wyrokiem z d. 18 (30) Października tegoż roku potwierdził. Taksę tę i warunki na zasadzie których sprzedaż odbywać się będzie, przejrzeć można u Pisarza Trybunału tutejszego i u Kajetana Chodeckiego Patrona sprzedaż prowadzącego.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjuych odbyło się w d. 24 Grudnia 1866 (5 Stycznia 1867) r. a termin do drugiej publikacji warunków jako też do przygotowawczego przysędzenia dóbr Szymaki, oznaczonym został na dzień 11 (23) Lutego 1867 r. godzinę 3-ią po południu, w którym licytacja zacznie się od snmy rs. 16,591 kop 40, jako szacunku przez biegłych wynalezionege.

Płock d. 3 (15) Stycznia 1867 r.
Michał Botlej.

Druga publikacja warunków i przygotowawcze pzzysądzenie odbyły się w dniu dzisiejszym, a do trzeciej publikacji warunków i stanowczego dóbr Szymaki termim na dzień 4 (16) Marcs r. b godzinę 3-ią po południu oznaczonym został.

Płock d. 11 (23) Lutego 1867 r.
Michał Betlej.

(N. D. 1153)

Podpisany Obrońca przy Senacie ogłasza iż na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie między Wincentym Żwanem, obywatelem w Warszawie pod Nr. 1346 lit. G zamieszkałym z jednej a Józefą z Kłonowskich Żwanową, po Antonim Żwanie pozostałą wdową jako matką i opiekunką główną nieletnich swych dzieci Jana Nepomucena, Antoniego-Feliksa trzech imion oraz Antoniego i Anieli rodzeństwa Żwanów w małżeństwie z niegdy Antonim Żwanem spłodzonych pod Nr. 1346 lit. G i Leonardem Wilskim M cenasem jako opiekunem przydanym rzeczonych nieletnich pod Nr. 343 w Warszawie zamieszkałymi z drugiej stuony w dniach 24 Września (6 Października) 1865 r, 5 (17) Maja i 6 (18) Lipca 1866 r. zapadłych sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w drodze działów po Antonim Żwanie:

I. Dobra Kamienna lit. *A*, *B*, *C* i *D* dobra Szczyt lit. *A* i *B* z przyległościami i przynależytościami w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kutnie Gubernji Warszawskiej położone, które składają:

1. Folwark Szczyt, obejmujący rozległości w samych gruntach dworskich mórg 480 prętów 213 oprócz tego lasu mórg 330 prętów 220 a nieużytków mórg 11 prętów 194, włościanie zaś posiadają w ogrodach mórg 6 prętów 267 czyli w ogóle dobra Szczyt mają rozległości mórg 829 prętów 294 miary nowopolskiej. grunta są w połowie pszenne a w połowie żytnie, las jest w połowie brzozowy, a wpołowie dębowy zdatny na budowle i porządki gospodarskie. W folwarku tym są następujące zabudowania dworskie: a) dwór murowany, b) dwie kuchnie, c) owczarnią ze stajnią oborą i wozownią, d) dwie stodoły, e) spichrz, f) chlewy, g) stajnia, h) dwojaki, trojaki i czworaki, i) karczma murowana, k) ogród owocowy l) gołębnik, m) studnia cembrowana, n) trzy stawy.

Pastwiska w lesie wspólne z uwłaszczonemi włościanami.

2. Folwark Kamienna obejmujący rozległości w gruntach dworskich ornych mórg 405 prętów 162, lasu mórg 16 prętów 66, nieużytków mórg 10 prętów 128, włościanie zaś mają w ogrodach mórg 8 prętów 37, w ogóle mórg 438 prętów 93. W folwaku są następnjące zabudowania dworskie: a) dom murowany, b) dwojaki i czworaki dla czeladzi i parobków, c) obora, d) dwie stodoły, e) owczarnia, f) spichrz g) karczma, h) kuchnia, i) wiatrak.

Do folwarku tego należy, łąka w polu mórg 38 prętów 43, w której znajdują się dwa stawy rybne, las sosnowy, obejmujący 16 mórg 66 prętów z którego drzewo zdatne jest na porządki gospodarskie i inne użytki, wreszcie pastwiska wlesie wspólne z uwłaszczonemi włościanami.

III. Osada Gajew, w której znajduje się cegielnia przy drodze od Kutna do Szczytu, gruntów dworkich w tejże Osadzie jest mórg 3, prętów 282 i dwa dymy dworskie. Włościanie zaś posiadają w tejże osadzie gruntu 59 mórg prętów 59.

Cała więc obszerność i wszystkich tych folwarków już po potrąceniu gruntów oddanych na własność włościanom wynosi włók 41, mórg 15 prętów 5.

II. Nieruchomość Nr. 1346 lit. G w Warszawie przy ulicy S-to Krzyzkiej, na gruncie emfiteutycznym w cyrkule X w jurisdykcji Sądu Pokoju w Warszawie w wydziale III położona którą składają następujące realności:

1. Dom frontowy masiw murowany, dwupiętrowy, blachą żelazną kryty długi z frontu łokci 38 a od tyłu łokci $33^3/_4$. szeroki łokci 24 wysoki z frontu łokci $22^1/_2$ a z tyłu łokci 20 jedna czwarta.

2. Oficyna również masiv murowana dwupiętrowa, blachą żelazną kryta, składająca się z dwóch części, pierwszej przy domu frontowym długiej łokci $5^1/_2$, szerokiej łokci $8^3/_8$, wysokiej łokci $20^3/_4$, drugiej zaś wystającej długiej łokci $12^3/_4$, szerokiej łokci $9^1/_2$ a wysokiej łokci $20^1/_4$.

3. Druga oficyna masiv murowana także dwupiętrowa, stykająca się z pierwszą blachą żelazną kryta, długości łokci $17^1/_4$, szerokości łokci $9^1/_2$, wysokości łokci $20^1/_4$.

4. Trzecia oficyna masiw murowana, z lewej strony w podwórzu stojąca, dwupiętrowa blachą żelazną kryta, składająca się z dwóch części z których jedna długa łokci $5^1/_2$, szeroka łokci $6^3/_4$, wysoka łokci $22^1/_4$, druga zaś część długa łokci $13^3/_4$, szeroka łokci $10^1/_4$, wysoka łokci $20^1/_4$.

5. Wozownia, stajnia i kloaka, również murowane, długie łokci $16^1/_8$, szerokie łokci 9, wysokie łokci $7^3/_8$.

6. Studnia z pompą drewnianą.

7. Studnia murowna z cegły na cement.

8. 484 łokci kwadratowych bruku.

9. Kurnik z drzewa wystawiony.

10. Gruntu emfiteutycznego łokci kwadratowych $1986^1/_2$.

Sprzedaż odbędzie się przed W. Wiktorem Dobrskim, Sędzią delegowanym w Trybunale Cywilnym w Warszawie w wydziale II pod Nr. 549.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży miało miejsce w Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 2 (14) Stycznia roku bieżącego.

Drugie ogłoszenie tychże objaśnień i warunków a zarazem przygotowawcze przysądzenie nastąpiło w tymże Trybunale w wydziale II w dniu 13 (25) Lutego r. b. o godzinie 9 i pół z rana.

Ostateczne zaś przysądzenie odbędzie się w tymże Trybunale w wydziale 2 w dniu 8 (20) Marca r. b. co do dóbr o godzinie 4 a co do nieruchomosci w Warszawie o godzinie $4^1/_2$ po południu.

Licytacja zacznie się co do dóbr od sumy rs. 93,376 kop. 25, a co do nieruchomości w Warszawie od od sumy rs. 38,813 kop. 32 i pół.

Vadium wynosi do dóbr rs. 10,000 a co do nieruchomości w Warszawie rs. 5.000.

Blizsze objaśnienia i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału wydziału II w Warszawie oraz u podpisanego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1707 zamieszkałego.

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1867 roku.
Aleksander Preiss.

(*N. D.* 1058) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.*

Wiadomo czyni; iż z mocy wyroków Trybunału tutejszego w dniach 15 (27) Czerwca 1862 r., 24 Października (5 Listopada) t. r. i 2 (14) Sierpnia 1866 r. zapadłych z powództwa Józefa Czyżewskiego czeladnika krawieckiego w Warszawie pod Nr. 197 mieszkającego, p-ko Franciszkowi Czyżewskiemu obywatelowi i Szulimowie Moskowiczowi Maj handlującemu w mieście Serocku zamieszkałym sprzedane zostaną przez publiczną licytację w drodze działów przed delegowanym Asesorem Trybunułu tutejszego Osniałowskim odbyć się mającą nieruchomości w mieście Serocku Okręgu Pułtuskim przy ulicy Zakroczymskiej stojące dawniej Nrem 18, a teraz N-mi 144 i 145 oznaczone, które składają się z dwóch domów drewnianych, przystawki i chlewka, oraz ogrodu warzywnego.

Szczegółowy opis tych nieruchomości obejmuje taksa w dniu 5 (17) Września r. z. przez biegłych zdziałana wyrokiem Trybunału tutejszego w d. 18 (30) Października t. r. potwierdzona, którą jako też warunki licytacyjne przejrzeć można u Pisarza Trybunału i u Franciszka Lebensztejn Patrona sprzedaż popierającego. Pierwsze ogłoszenie warunków odbyło się w dniu dzisiejszym a druga publikacja warunków i przygotowawcze przysądzenie nastąpi d. 4 (16) Marca r. b. o godzinie 3 po południu.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 282 jako szacunku przez biegłych wykrytego, a w razie braku licytantow od sumy rs. 211 kop. 50.

w Płocku, d. 19 (31) Stycznia 1867 r.
Michał Betlej.

(*N. D.* 1101) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.*

Z powodu niedojścia do skutku poprzednio odbytej licytacji na dostawę materjałów aptecznych, na potrzebę apteki Szpitala Rada Szczegółowa zawiadamia osoby interesowane, że w dniu 21 Lutego (5 Marca) r. b. o godzinie 1 z południa, odbędzie się w kancelarji szpitalnej, powtórna licytacja na powyższą dostawę przez czas od 1 (13) Marca r. b. do tegoż czasu 1868 r.

Wadium w wysokości rss. 300 ustanawia się.

Warunki licytacyjne, przejrzane być mogą w Kancelarji zakładu, każdodziennie w zwykłych godzinach biurowych.

Warszawa d. 13 (25) Lutego 1867 r.

(N. D. 90). *Rejent Kancelarji Hypotecznej Okręgu Pułtuskiego.*

Na żądanie pełnoletnich Sukcesorów Józefa Pętkowskiego, wiadomo czyni: iż w d. 1 (13) Marca 1867 r. od godziny 10 z rana, odbywać się będzie w Kancelarji tutejszej, sprzedaż przez licytację publiczną nieruchomości miejskiej, w mieście Pułtusku, Okręgu Pułtuskim, Gubernji Płockiej pod N-rem 347 położonej, składającej się: z domu zajezdnego piętrowego masiv murowanego, sklepów i mieszkań drewnianych do tego domu przystawionych, spichlerza, stajen, wozowni i innych budowli w podwórzu będących, placu na którym te budowle stoją i łąki osobno przy trakcie schaussé znajdującej się, a to podług warunków, które w każdym czasie w Kancelarji Rejenta przejrzane być mogą. Licytacja od sumy rs. 10,000 rozpocznie się.

Pułtusk d. 3 (15) Grudnia 1866 roku.
Michał Jaworski.

(N. D. 1154). Podpisany Komornik wiadomo czyni, iż w d. 21 Lutego (5 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną bramą; w d. 22 Lutego (6 Marca) o godzinie 10 z rana na targu Muranów zwanym, i w d. 23 Lutego (7 Marca) r. b. o godzinie 9 z rana na targu za Żelazną bramą i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Grzybów zwanym, i w d. 24 Lutego (8 Marca) r. b. na targu Grzybów zwanym o godz. 12 w południe różne ruchomości, to jest meble machoniowe, kasa ogniotrwała, meble jesionowe, lustra, samowar mosiężny i t. p prawnie zajęte, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 28 Lutego 1867 r.
Pawłowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N D. 952). Na przedmieściu Pradze, przy ulicy Targowej, w rynku pod Nr. 156/7 za pozwoleniem władzy wyższej, przez niżej podpisanego otwartą zostawa **nowa**

APTEKA,

o czem mam zaszczyt WW. PP. Lekarzy, mieszkańców Pragi i okolic zawiadomić, nadmieniając, iż **Aptekę** moją urządziłem odpowiednio dzisiejszemu postępowi nauki i na takiej stopie zawsze ją utrzymywać, będzie mojem staraniem.

Ernest Roehl,
(2–1922). Magister Farmacji.

(N. D. 1195). **Кадриль** „Русская флора,“ составленная П. К. для фортепiано изъ любимыхъ русскихъ пѣсенъ, продается въ магазинахъ: Кауфмана, Гебетнера и Вольфа, Сенневальда, Гезика и Кожанчикова.

(2510).

(N. D. 966). W dobrach **Włodawskich,** położonych w Gubernji Siedleckiej, w Powiecie Włodawskim, nad rzeką spławną Bugiem, jest do wydzierżawienia od 1 Lipca 1867 r:

1. **Ośmnaście folwarków** większych i mniejszych. które dotąd administrowane były na rzecz dziedzica.

2. **Propinacja wiejska** w całych dobrach, do której należy ośmnaście wsi.

3. **Dystylarnia.**

Bliższą wiadomość o tych dzierżawach powziąść można na miejscu w Zarządzie dóbr w Różance, lub w kancelarji Hrabiów **Zamojskich** w Warszawie, ulica Rymarska Nr. 471 *F.* wprost placu Bankowego, codziennie od godziny 9 z rana do 4 po południu

(3–1975).

(N. D. 1093).

FABRYKA GIPSU.

Niniejszem zawiadamiam, że **Fabryka Gipsu** przy ulicy Leszczyńskiej i Dobrej, wprost Obożnej pod Nr. 2785*a*. poprzednio pod firmą **K. Martini i S-ka** istniejąca, przeszła z dniem 20 Listopada r. z. na wyłączną własność moją, i odtąd pod firmą podpisanego będzie prowadzoną. Interesanci przeto są proszeni z żądaniami swemi udać się wprost do fabryki lub pod adresem moim, a wszelkie ich żądania, jak najpunktualniej załatwionemi zostaną.

Przytem mam honor donieść, że Fabryka przysposobiła znaczną ilość **gipsu**, tak do użytku budowli jak i roli, którą sprzedaje **po cenach nader przystępnych,** a kupującym niemniej jak 3 czetw. lub 5 korcy, fabryka odstawia takowe swoją furmanką, doliczając kop. 5 od korca za odwózkę.

D. Żółtyński.

NB. Obstalunki na gips rolniczy, którego cena jest **rs. 1 k. 20** za 4 czetw. i 7 garn. lub korzec, albo 50 kop. za centnar, przyjmują też domy handlowe i rolnicze PP.: Z. Ostrowskiego i S-ki przy ulicy Senatorskiej w domu Hr. Zamojskiego; Gąsiorowski, Cwierczakiewicza i S-ki ulica Miodowa Nr. 490/1; A. Rodkiewicza przy ulicy Miodowej w pałacu Biskupim; J. G. Berlińskiego przy ulicy Rymarskiej wprost Banku i u Stanisława Baumana przy ulicy Elektoralnej w domu Bersohna Nr. 795.

(1–2240).

(N. D. 795). Zgubiony został **dowód Banku Polskiego.** za Nr. 27684, na zastawione w tymże Banku kosztowności. Uprzedza się, iż odpowiednie zastrzeżenie uczynione już w Banku. (1567)

(N. D. 818). **Dowód Banku Polskiego** na zastawione kosztowności, wystawiony na imię Bajli Heidenreich, za Nrem 26933, przypadkowym sposobem zaginął. Znalazca raczy takowe złożyć w kantorze Banku, gdyż stosowne ostrzeżenie uczynione zostało. (1–1626).

---

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.